

JEHOVA-JIREH ³

Bøye våre hoder bare et øyeblikk for bønn.

Og han kalte stedet Jehova-jireh: som det blir sett på HERRENS fjell til denne dag.

² Vår Himmelske Far, vi er takknemlige i kveld for å ha dette privilegiet av å komme sammen i Herren Jesu Navn, for å tilbe Ham i Hans oppstandelses Ånd. Og vi er så takknemlige til Deg, for det Du allerede har gjort for oss, ved å identifisere Deg Selv ved Ordet iblant oss, og ved oppstandelsen. Og våre håp er bygd så høyt, Herre, fordi vi vet at—at den Gud vi tjener ikke er en eller annen historisk gud, men en nåværende Gud, den Ene som er oppstått fra de døde, og har bevist Seg å være den Gud som var med Moses, og med Abraham, og alle apostlene, og fremdeles den samme Gud. Så våre . . . Vi sier med Eddie Perronet, som han sa: “Mine håp er ikke bygd på noe mindre enn Jesu Blod og rettferdighet.” Så, vi takker Deg for denne store hjelpen og trøsten som vi har.

³ Far i kveld, hvis det er én her iblant oss i kveld som ikke har dette herlige håpet, må dette være stunden da den ene store Evige Sannheten må bli åpenbart for dem, Far, slik at de vil forstå at grunnen til at de er her på jorden ikke bare er å—å jobbe. Og det er én av grunnene, selvfølgelig. Men hovedgrunnen er for å bli en Guds sønn eller datter. Og må det bli fullbyrdet i kveld. Gi det, Herre.

⁴ Velsign oss nå idet vi har fellesskap rundt Ditt Ord. Ditt Ord er Sannheten. Og må den mektige Hellige Ånd ta Guds Ord og dele Det ut til oss etter som vi trenger, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁵ Takk for anledningen til å komme tilbake igjen i kveld, og å møte dere fine mennesker igjen med dette herlige Evangeliet. Vi har bekjentgjort at, nå, i morgen formiddag søndagsskolen, de pastorene som medvirker og samarbeider har en felles søndagsskole akkurat her. Jeg synes det er virkelig fint. Og mange av dem har tatt ut stolene fra menighetene sine og tatt dem med hit for folket, og det er sannelig en fin lojal handling for folket å gjøre det.

⁶ Vi er takknemlige til Gud for det gode været som Han har gitt oss. De spådde at vi skulle få stormer og slikt, hele tiden. Men Han har holdt stormene tilbake og vi har ikke hatt det minste vanskeligheter. Vi er takknemlige for det.

⁷ Og nå, i kveld ble holdt av . . . Vi har bare hatt vanlige evangelistiske møter. Og hvis det er noen fremmede iblant oss . . .

Vi har ikke lagt for mye vekt på—på at syndere skal komme til Kristus. Og jeg tok en tekst sist torsdag kveld, og jeg har ikke kommet til den ennå. Vi har bare snakket om Abraham, og vi har ikke kommet til teksten ennå, om *Jehova-Jireh*. Så vi prøver å avslutte det i kveld. Og vi stoler på i kveld at Herren vil frelse enhver ufrelst person og fylle alle som ikke er fylt med Den Hellige Ånd.

⁸ Nå, tenk på det virkelig nøye mens vi er her. Og mens vi—mens vi snakker, åpne ditt hjerte slik at Den Hellige Ånd kan tale på innsiden til deg. Hva gjør vi her, i alle fall? Bare tenk gjennom det. Hva, hva har livet ditt vært? Hvorfor er du her? Er Gud. . . Er du i en slik tilstand at Gud kan få alt—alt Han satte deg her for, ut av deg? Hvis ikke, så la oss ordne opp i det i kveld venner. Det er en. . .

⁹ Jeg—jeg har noen venner som holder seg i nærheten her, fra menigheten min. Noen av. . . En av tillitsmennene, kjenner jeg og to eller tre av brødrene. Jeg la nettopp merke til en ny familie som sitter her i kveld, Palmer-familien fra her borte et sted, kjører mange hundre miles hver—hver søndag jeg taler oppe i Indiana. Og herr Welch Evans og familien hans er her et sted. Jeg vet ikke akkurat hvor. Jeg. . . I dag, har jeg studert, praktisk talt hele dagen, og jeg kunne høre stemmene deres der ute på utsiden. Og jeg—jeg visste de var i nærheten.

¹⁰ Nå, i morgen, i morgen klokken to. [Noen sier: “To.”—Red.] Klokken to i morgen, hele møtet i morgen ettermiddag er satt av for de syke, til bønn for de syke. Nå, mange mennesker kaller det et helbredelsesmøte. Vel, vi ønsker ikke akkurat å kalle det dette. Fordi, la oss kalle det et trosmøte. Så, hvis vår tro kan komme til det punktet, etter at Han har gitt Seg til kjenne iblant oss, og vet alt som er i vårt hjerte, og har bevist det for oss, ser dere, at Han lever, og stadfestet det ved Skriften.

¹¹ La dere merke til hvordan Han underbygde ethvert Ord, ved Sitt levende Nærvær? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Skjønner? Skjønner? Skjønner? Nå, det viser at du ikke bare trenger å tro at vi bare prøver å si noe som er noe slags mytiske greier. Det denne Bibelen har lovet, det er Sannheten. Skjønner? Nå, ethvert Ord er sant.

¹² Nå, jeg har kanskje ikke tro nok til å få ethvert Ord av Det til å skje, men jeg ville så visst ikke stå i veien for noen som hadde den troen. Enok hadde tro nok en dag til å ta en ettermiddagstur med Gud, og bare fortsatte å gå, dro Hjem uten å dø. Nå, jeg tror Menigheten er nødt til å komme til det, til en Bortrykkende tro. Jeg har kanskje ikke den troen akkurat nå, men jeg ville så visst ikke stå i veien for noen som hadde den troen.

¹³ Så, vi stoler på at Gud vil gi oss stor tro, og at det i morgen ikke vil være en svak person tilbake i bygningen, når de kommer

gjennom for bønn. Vi vil bare tro det. Og nå, hvis vi vil tro det! Nå, jeg har sett det så mange ganger!

¹⁴ Jeg har opplevd at tjue-fem tusen, bare tenk nå, ikke tjue-fem hundre, tjue-fem tusen enestående helbredelser har funnet sted under én bønn: Durban, Sør-Afrika. De lastet, jeg vet ikke hvor mange store lastebiler, som du. . . To av dem ville ha fylt opp alt sammen *her* inne, rommet alt *her* inne, stor britisk lastebil, seks og åtte hjul på dem, slik som det, bare lastebil etter lastebil, som kom nedover med krykker og rullestoler eller det de kaller rullestoler, små ting de bærer de syke på. Og fører dem med seg ned gjennom jungelen. Og løven ville jage dem, de fikk dem opp i et tre. Og kom så videre til møtet. Og så å bare se, på plattformen, en gutt.

¹⁵ Den første som kom på plattformen var en—var en kvinne. Og hun var merket muhammedaner, med en rød prikk mellom øynene. Og jeg spurte om hun snakket engelsk. Og hun sa: “Bare lite grann.”

Og jeg sa: “Jeg ser at du er en muhammedaner, muhammedaner.”

Hun sa: “Ja.”

¹⁶ Jeg sa: “Hvorfor kommer du til meg som er en kristen? Hvorfor går du ikke til presten din?”

Hun sa: “Jeg tror at du kan hjelpe meg.”

¹⁷ Og jeg sa: “Vel, jeg kan ikke hjelpe deg, uten at du tror på Jesus Kristus.”

Og hun sa: “Vel, jeg har fått med meg møtene.”

¹⁸ Bare der i tre dager. Vi hadde omtrent, nesten to hundre tusen som da satt på stedet. Så fikk de adskilt dem med gjerder, fordi de hadde stammekriger også.

¹⁹ Og jeg sa: “Vel, nå, du må tro på Jesus Kristus.” Og jeg sa: “Har du noen gang lest Det—Det nye testamente?”

Hun sa: “Det har jeg.”

²⁰ Jeg sa: “Hva mener du om Budskapet jeg nettopp ga, om at Han er den samme i går, i dag og for evig?”

Hun sa: “Jeg tror det.”

²¹ Og jeg sa: “Så hvis Herren Jesus lever i dag, har Han allerede helbredet deg. Når det gjelder Hans lidelse, er det allerede sikret. Men du må ha tro. Og hvis Han var her, ville Han vite hvem du var. Han ville vite hva du har gjort. Han ville vite alt om deg. Tror du det?”

Hun sa: “Ja, sir.”

²² Jeg sa: “Hvis Han vil åpenbare det, tror du Han da at Han ville være Guds Sønn og er oppstått fra de døde og lever for evig her nå? Hans Ånd i meg og blant disse andre kristne?”

Hun sa: “Jeg tror det.”

23 Jeg sa: “Det du er her for . . . Din mann er en kort, kraftig mann. Han har en svart bart. For to uker siden, var du hos en lege. Her er navnet ditt.” Jeg kunne ikke skrive, kunne ikke si det. Jeg måtte stave det. Det var et muhammedansk navn.

Hun sa: “Det er riktig.”

24 Og jeg sa: “Så, og mannen din ventet på gangen. Han hadde på seg en grå dress og en gulbrun hatt.” Jeg sa: “Legen var en litt høy mann, tynn, hadde på seg store hornbriller. Han ga deg en kvinne undersøkelse, og oppdaget at du hadde en cyste på eggstokken.”

Hun sa: “Det er sannheten.”

Jeg sa: “Tar du imot Jesus som din Frelser?”

Hun sa: “Jesus Kristus vær min Frelser.”

Det neste var en liten skjeløyd gutt.

25 Og de lot bare misjonærene gå, for å få tak i en eller to ut fra hver stamme. Du klarte ikke holde dem igjen på noen som helst måte. Så, de hadde hundrevis på hundrevis fra militsen som prøvde å holde dem, og de klarte det ikke.

26 Og så denne lille skjeløyde gutten, de satte ham opp på plattformen, på en avstand som *det*.

27 Og oppe på plattformen var de kjempestore kalaliljene. Dere søstre her som liker blomster! Noen av de kalaliljene der er atten tommer brede; gule, hvite, nydelige. Og de hadde det. De vokser vilt. Hadde buketter som stod omkring.

28 Og jeg talte. De satte den lille gutten opp. Misjonærene satte ham opp. Og den lille gutten var skjeløyd. Han hadde nettopp spist middag.

29 Noen ganger er deres—deres matvaner veldig merkelige. Han hadde . . . De tar en liten pigg og stikker hull på blodåren til en ku, i det de kaller en—en bøtte. Det er en liten sekk, skinn som er sydd sammen, og lar blodet, varmt blod strømme ned i den. Deretter melker de litt melk ned i den og rører det sammen, det blir til en—en delikat slikkepinne.

Du hadde ikke ønsket deg en av dem, hadde du kjære? Nei.

30 Så det, men han, det var det han hadde spist. Og de små øynene hans skjelte. Jeg sa: “Nå, alle kan se, kan vite hva som er galt med det barnet. Øynene hans skjeler. Hvis jeg kunne hjelpe det barnet,” sa jeg, “ville jeg så visst gjøre det. Men jeg—jeg kan ikke hjelpe det, noe mer enn noen andre.” Jeg sa: “Hvis en lege kunne det, ja, hvis han ikke ville gjøre det, så ville det vært hjerteløst av legen, hvis han kunne hjulpet det.” Jeg sa: “Tror ikke at de har noen som helst måte å gjøre det på i dag.”

31 Jeg sa: “Men, nå, Herren kan åpenbare for meg om barnet.” Og så, sa Den: “Barnet, dets far og mor er et slankt par.” Det

var . . . Hun var en zulu og de er vanligvis kraftige. Jeg sa: “Det er dem som sitter rett her ute nå. Deres navn er *slik-og-slik*.” Og jeg sa, så: “Barnet ble født skjeløyd. Fordi, moren . . . De kommer fra en . . . De tror som kristne, fordi på innsiden av den lille stråhytta, er det et bilde av Kristus, henger på høyre side av veggen.”

³² Og jeg sa: “Og barnet, så snart moren viste barnet til faren var det skjeløyd.” Faren og moren reiste seg, for å bekrefte at det var riktig. Jeg så tilbake på det lille barnet, øynene hans var like rette som mine.

³³ Derfor sa jeg: “Nå, ser dere, Herren,” sa jeg, “jeg har ikke vært ti fot fra barnet, barnet er helbredet.”

Bare lot det gå videre. Og jeg ropte opp den neste.

³⁴ Og så da det skjedde, hørte jeg et rabalder. Dr. Bosworth og Dr. Ern Baxter, møtelederne mine i møtet, de diskuterte med noen, og jeg . . . lagde et skikkelig rabalder. Denne karen prøvde å komme opp på plattformen, eller prøvde å komme opp dit. Og det var flere leger, medisinske leger som satt der. Så denne medisinske legen, han—han sa, han snakket. Han sa: “Jeg vil snakke med ham om det barnet.”

Jeg snudde meg rundt, jeg sa: “Hva er i veien, doktor?”

Sa: “Hvordan visste du at jeg var en doktor?”

³⁵ Og jeg sa: “Du er en doktor. Du er . . . Du vokste opp i England. Du er en britisk doktor.” Og fortalte ham hvor han ble utdannet.

³⁶ Han sa: “Nå, herr Branham, jeg kan forstå at tankeoverføring kunne—kunne lese sinnet mitt.”

Jeg sa: “Jeg leser ikke sinnet ditt, doktor.”

³⁷ Og han sa: “Men det jeg ikke kan forstå . . .” Sa: “Jeg tror at det er en Gud. Og jeg vet at den liljen ikke kan leve der uten Gud,” sa, “fordi den har et liv i seg.” Han sa: “Men er Han håndgriperlig? Jeg satte det barnet på plattformen. Jeg undersøkte det. Dets øyne skjelte nettopp der. Og her er barnet nå med rette øyne. Hva gjorde det, herr Branham?”

Jeg sa: “Jesus Kristus.”

³⁸ Og han sa, han sa: “Vel, hør nå her,” sa han, “jeg tror på Gud.” Han sa: “Men jeg ønsker å spørre deg et spørsmål, som en forkynner nå. Hypnotiserte du det barnet?”

³⁹ Jeg sa: “Mister, og mener du at British Medical Association gir deg lisens til å praktisere medisin, og vet ikke mer om hypnose enn det? Hvis hypnose kan rett ut barnets øyne, så burde du praktisere hypnose.” Skjønner?

Og han sa: “Vel, si meg hva som gjorde det.”

Jeg sa: “Jesus Kristus.”

Han sa: “Hør her,” sa, “jeg tror. Jeg sa at Gud var i den liljen.”

40 Og herr Bosworth sa: “Nå, du kommer til å starte et opprør her.” For, de hadde raseskille, også, der, vet dere.

41 Og så sa jeg: “Du kommer . . .” Så, stammekrig. Jeg sa: “Du kommer til å starte et opprør nå. Ikke gjør det.” Jeg sa: “Du opptar for mye tid på grunn av det barnet.”

42 Og jeg sa: “Her er det du må gjøre. Barnet stod der. Du satte det på plattformen. Dets egen tro og morens tro, ved å fortelle det dette, helbredet barnet. Dets øyne skjelte der, det berørte aldri meg eller var i nærheten av meg eller noe annet. Jeg gjorde ikke annet enn å se på barnet, kikket tilbake på forsamlingen, så visjonen, fortalte hva det var og kikket tilbake, barnets øyne var rette.”

43 Og han gikk opp under den store netting-mikrofonen. Han sa: “Jeg tar imot Jesus Kristus som min Frelser.” Skjønner?

44 Da jeg dro fra Durban, hoppet han over gjerdet, der mange, rundt ti, tjue tusen mennesker var der ute for å ta farvel, og . . . Eller, dro fra (ikke Durban, jeg beklager) Johannesburg. Og han hoppet ut, og grep meg rundt livet, slik som *dette*, og fortalte meg at han hadde sluttet med praksisen sin i byen og gått over til misjonsmarken, som en medisinsk misjonær for folket. Og mens han snakket med meg, begynte han å tale i tunger, mens han snakket med meg. Det er sant, en medisinsk lege, anglikansk, anglikansk.

45 Den neste der nede var en liten gutt, eller ung mann. Han . . . Jeg har ikke tid til å gå inn i det. Det er . . . Han var så, han—han måtte gå på sine hender og føtter, på en slik måte. De hadde en kjetting rundt halsen hans, som en hund.

46 Og jeg sa: “Du store, du . . .” Den stakkars karen, hvis noen kunne hjelpe ham, og ikke ville gjøre det, ville det vært en veldig ondsinnet person. Jeg sa: “Selvfølgelig, nå, jeg kan ikke helbrede ham, alle vet det. Jeg kan ikke helbrede ham. Jeg kan bare fortelle dersom Herren vil vise meg hva som har skjedd, eller hva som har forårsaket det, eller noe. Fordi helbredelse er allerede kjøpt.”

47 Nå, jeg vil at dere her som er syke skal innse det. Helbredelsen er allerede betalt. Du er allerede helbredet. Det er bare en mangel på tro. Alle ting er mulig for dem som vil tro. Du må bare tro det nå.

48 Og så ser vi denne lille . . . denne karen her, jeg—jeg sa: “Før ham opp hit.”

49 Og de ledet ham med en kjetting. Og han trodde, nå, noen ganger ønsker stammene å klovne for turistene. Og de tar en liten dans, vet dere, en liten stammedans, for å få mynter fra turistene. Og han trodde jeg ville at han skulle ta en dans. Gutten var ikke engang mentalt frisk. Og, ja, jeg kunne ikke fortelle i denne blandede forsamlingen, for de bruker ikke klær, vet dere. Deres kvinner, menn, og alle, er nakne. Så de—de bare . . . kanskje

en klut, eller noe. Men han gikk på sine hender og føtter, og det var bare fryktelig. Så videre. . . De holdt ham i kjettingen, slik som *det*, og førte ham opp; hadde den rundt halsen hans, ledet ham. Og han prøvde, sa: “A-ba-ba-ba.” Jeg prøvde å få ham til å forstå at det ikke var det jeg ønsket. Jeg. . .

50 “Zuluenes tolk,” sa jeg, “si nå ordene. Si til ham at han skal stå stille og bare tro.”

51 Og han kikket opp på meg slik som *det*. Og—og jeg sa: “Nå, gutten er. . . Han har vært på den måten siden han var bitte liten.” Jeg sa: “Det han egentlig. . . Det han tenker på nå, det er broren sin. Broren hans red enten på en gul hund eller en geit. Han ble kastet av.” Og jeg sa: “Han ble en krøpling. Han går med to krykker.” Og jeg sa: “Nå, jeg ser at den unge mannen er helbredet. Han, han har kastet vekk krykkene sine.”

52 På det tidspunktet, tok det tjue minutter for å roe dem ned. Gutten var omkring tre kvartaler der ute, nede i *den* retningen. Her kom han, med krykkene i hånden, og bare løp så fort han bare kunne. Han var helbredet, langt *der* nede, da zulu-tolken. Femten forskjellige tolker stod der borte. Sier du et ord, må du vente til det går gjennom tolkene. Her kommer han, med krykkene over hodet sitt, slik som *det*. Han var helbredet.

53 Og—og så kikket jeg—jeg rundt. Så la jeg merke til, igjen, da jeg så på ham, jeg så at han reiste seg. Det var visjonen. Ingenting kan stoppe det. Nei. Det var allerede fullført da, ser dere; ventet bare på at det skulle skje.

54 Nå, hør her. Førstkommende mandag blir jeg femti-fem år gammel. Det er bursdagen min. Og jeg har sett visjoner siden jeg var liten gutt. Jeg har aldri opplevd at en av dem har slått feil. Og jeg vil spørre hvem som helst om de noen gang har sett en, som hadde blitt fortalt, noen gang slå feil. Det kan ikke slå feil. Det er Gud.

55 Så, da hadde jeg sett det. Så tenkte jeg, “Her er sjansen min nå for å få. . . for—for å få alterkallet mitt. Og jeg hadde sett at han reiste seg. Jeg visste at han kom til å bli helbredet da, fordi, ser dere, det var allerede vist. Det må være på den måten. Det er hva visjonen sier. Det er nøyaktig det som er riktig.

56 Hvor mange vet at de tingene er sant? Dette, for at de fremmede skal se. [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det er sant. Aldri, det kan ikke slå feil. Gud har alltid gjort det riktig.

57 Jeg tenkte, “Her er tidspunktet mitt for alterkall.” Jeg sa: “Nå, denne gutten her, jeg kan ikke helbrede ham. Men hvis Guds kraft har vist meg en visjon, så kommer det til å bli helbredet nå. Nå, hvis han ikke blir helbredet, så er jeg en falsk profet. Men hvis han blir helbredet, hvor mange av dere der ute vil ta imot Kristus som personlig Frelser?” Det var, jeg antar at det var ti tusen muhammedanere der.

58 Jeg snakket nettopp, noen dager før det med en intellektuell mann. Sa: "Det velsignede troféet!" Du vet, de kommer fra de gamle medio-perserne. De forandrer eller endrer seg ikke. Du kan ikke forandre en av de karene.

59 Så, og der var de, satt der. Én av de muhammedanske kvinnene hadde nettopp tatt imot Kristus og det påvirket dem. Og Mahatma Gandhis sønn var der.

60 Så, der var—der var denne gutten. Og så sa jeg: "Reis deg opp på dine føtter. Jesus Kristus gjør deg frisk." Vel, han prøvde fremdeles å si: "Ug-ug-ug," på den måten. Jeg gikk bort og tok kjettingen i hånden min. Jeg sa: "Stå opp. Jesus Kristus gjør deg frisk."

61 Nå, her er Bibelen. Og dersom dere alle vet hva som har skjedd disse siste kveldene, ville jeg ikke våge å si noe som kunne være galt i dette.

62 Der, gutten var plaget på den måten, gikk, ryggen hans svaiet langt inn, som en svai-rygget hest. Hans hender og føtter; hendene hans var like så trælete som føttene hans, fra gåingen. Før første gang i sitt liv, stod på føttene sine. Tårene rant nedover den svarte magen hans, slik som *det*, bare rant nedover, liksom. Ikke bare var han helbredet, men ved sine fulle fem. Skjønnere?

63 Jeg så, jeg sa: "Nå til dere alle som vil tro, la dem tro nå mens jeg ber. Jeg ønsker å vite hvor mange her," sa jeg, "som vil ta imot Kristus som Frelser?" Og det så ut som hav. Og de registrerte tretti tusen rene innfødte, som ikke visste forskjell på høyre og venstre hånd, som kom til Kristus.

64 Jeg husker at jeg talte på et Kiwanis-møte for ikke lenge siden. Og så husker jeg karen som ordinerte meg i Missionary Baptist kirken, som alltid gjorde narr. Jeg sa: "Det bap- . . . Det du kaller fanatisme, ser du, vant flere sjeler for Kristus på én time, enn de ti tusenvis av dollar som baptist-menigheten har lagt ned i misjonsvirksomhet der borte.

65 Hva slags tilstand fant vi dem i? Over der, merket som en kristen, slik som *dette*, og bar en avgud under armen sin. "Hvis Amoyah. . ." *Amoyah* betyr "en ukjent kraft," slik som vinden. "Hvis den slår feil, vil ikke *dette*." Det er styrken i det. Og der så jeg tretti tusen innfødte gi sitt liv til Kristus.

66 Og gikk til stammene der ute, og vant de andre vennene sine for Kristus. Og jeg ba én bønn for hele gruppen. Og rundt fire timer fra da, ringte Sidney Smith, borgermesteren i Durban, Sidney Smith, borgermesteren i Durban, Sør-Afrika, meg på telefonen. Hvilket, det hadde vært en kvinne som hadde dødd kvelden før det, og ble ringt etter for å be. Og hun var på møtet i live. Og så, da, det var Sidney Smiths slektning, og han var helt overbegeistret.

67 Og under dette sa han: “Gå til vinduet ditt og se hva som kommer nedover gaten.” Og der kom de store lastebilene, helt stappet fulle. Og de innfødte som hadde vært på disse sengene og bårene den morgenen, gikk bak med hendene sine løftet og gråt og sang på morsmålet sitt: “Bare tro. Alle ting er mulig.” Og ikke noe mer krig iblant dem, bare rad etter rad som kom nedover der. Lastebilene kjørte slik som det, og politi-eskortene, og rickshaw måtte kjøre overalt, slik som det. *Bare tro.*

68 Nå, dersom rene innfødte som ikke vet forskjell på høyre og venstre hånd kan ta imot det, hva med oss? Skjønner? Vet du hvorfor? De har aldri blitt indoktrinert med noen slags doktrine. Skjønner?

69 Vi har hatt alle. Dr. *Så-og-så* sier: “Det er fanatisme.” Denne andre sier: “Det er tankeoverføring.” Denne sier: “Det er ikke noe i det.” Denne sier: “Det er en djevel.” Du vet ikke hva du skal tro. Det er grunnen til at det er vanskelig. Det vanskeligste stedet å ha helbredelsesmøter er i U.S.A. Det er riktig.

70 Der, de over der, de vet ikke noe om det. De har ikke hørt noe. Du forteller dem. De er akkurat som et barn. De tar imot det og tror det, av sted går de.

71 Herren hjelpe oss nå. Nå, bare be en gang til. Vi kan ikke be for mye, det er tingen. Bibelen sier: “Jeg vil at mennesker skal be overalt, og løfte opp hellige hender.”

72 Ta imot oss Herre, inn i Ditt fellesskap her, idet vi overgir oss til Deg, fellesskapet i Ditt Ord, for Du er Ordet. Vi ber i Jesu Navn, tal til hjerter. Amen.

73 Vi forlot Abraham i går kveld i . . . Vi begynte med ham, og over i det 22. kapitlet av 1. Mosebok, der han ofret sin eneste sønn, et bilde på Gud som gir Sin Sønn. Vi begynte der tilbake, gikk tilbake for å plukke ham opp igjen, livet hans, og vi har ikke kommet bort fra det ennå. Vi forlot ham i går kveld, omtrent ved det 16. eller 17. kapitlet. Jeg tror, det 15. kapitlet er der vi forlot ham. Og vi skal prøve å fullføre det i kveld, for jeg har et budskap bare for Guddommelig helbredelse, om Herren vil, for i morgen ettermiddag.

74 Og nå er enhver pastor invitert. Ta med forsamlingen din. Kom hit og stå sammen med dem i bønn.

75 Nå, vi innser at noen ganger at Jesus gjorde ting, og Han gjør ting noen ganger. . . Du sier: “Hvorfor tillater Han disse tingene da, Broder Branham? Hvorfor tillater Han at disse tingene skjer?” Noen ganger blir det gjort for å prøve din tro, svært ofte. Vi. . . Og Han gjør underlige ting. Hvorfor går Han ikke bare ut og sier: “Jeg er Dette, og Jeg er Det.” Han gjorde ikke det til å begynne med. Ser dere, Han gjør det for å prøve din tro.

76 Hør her, prestene trodde at Han sannsynligvis ville komme ned og tale til Kaifas, en yppersteprest. Men hvordan ble Han

født? I en krybbe. Og ble fullstendig forkastet av Sitt Eget folk og Sine denominasjoner på den tiden.

⁷⁷ Nå, vi finner, en gang, at Jesus talte. Jeg ønsker bare å se på en liten uttalelse her som jeg ønsker og ta med. Jesus har en stor folkemengde rundt Seg, og det så ut som det var for mange, så følg med på hva Han sa. "Uten at dere spiser Menneskesønnens kjøtt og drikker Hans Blod, har dere intet Liv." Nå, hva tror du at en medisinsk lege, eller en hvilken som helst intellektuell person, ville tenke når de hørte en Mann som gikk for å være et utenomekteskapelig barn og mer som en frafallen for folket på den tiden, stå opp og komme med en—en slik uttalelse: "Uten at dere spiser Mitt kjøtt og drikker Mitt Blod?"

⁷⁸ Vel, de ville si: "Den Mannen er en menneskelig vampyr. Ja, du! 'Drikke en Manns Blod, og spise Hans kjøtt'? Kom dere bort fra en slik gal Mann."

⁷⁹ Han forklarte det aldri. Han forklarte det aldri. Han trengte ikke å forklare det. Det er riktig. Han ønsket bare å se hva slags tro de hadde.

⁸⁰ Skjønner, du, hvis du tror, tror du, jeg bryr meg ikke om hva noen sier. Hvis jeg ba for fem tusen mennesker i kveld, og alle fem tusen døde i kveld, ville jeg fremdeles be for de syke neste morgen. Skjønner? Det er hva Gud sier, som teller. Det er ikke hva folk gjør. Skjønner?

⁸¹ Og, Gud, Han—Han sa: "Og uten at dere spiser Menneskesønnens kjøtt og drikker Hans Blod, har dere intet Liv i dere."

⁸² Vel, du store, det folket, den intellektuelle gruppen, ja, ja, de sa: "Kom dere bort fra den Mannen. Han er gal. Han er en villmann. Ja, Han er en menneskelig vampyr, 'spise' den Mannens kropp." Nå, Han forklarte det ikke.

⁸³ Nå, Han hadde sytti ordinerte predikanter med Seg. Han tenkte Han hadde en litt for stor folkemengde der, dermed gikk folkemengden bort fra Ham. Så Han hadde de ordinerte forkynnerne som satt der, som Han sendte ut, sytti av dem. Han sa: "Hva vil dere si når dere ser Menneskesønnen stige opp til Himmelen der Han kom fra?" Nå, Han forklarte det ikke.

⁸⁴ Og predikantene sa: "Denne mannen stige opp til Himmelen der Han kom fra? Men, vi kjenner Ham jo. Vi kjenner Hans mor. Vi har vært i stallen der Han ble født. Vi har sett krybben Han ble vugget i. Vi fisker med Ham. Vi ligger her ute på elvebreddene med Ham. Og denne Menneskesønnen 'stige opp dit Han kom fra'? Han kommer fra Betlehem. Hvor er dette, 'komme opp'? Det er for mye for oss." Og de gikk bort fra Ham. Han forklarte det ikke. Han gjorde aldri det.

85 Han trengte ikke å forklare noe. Gud trenger ikke å forklare noe. Han er Gud. Han bare gjør det, fordi Han lovet det. Han forklarer det ikke.

86 Dermed var bare Hans tolv igjen. Og Han snudde Seg rundt og kikket på dem, sa: “Jeg har utvalgt tolv av dere, og én av dere er en djevel.” Han sa: “Vil dere gå, også?”

87 Da sa Peter de berømte ordene: “Hvem skulle vi gå til, Herre? For vi er overbevist om at Du har Livets Ord.” De hadde sett Det så klart stadfestet; uansett hva prestene sa, hva noen andre sa. De visste der og da, at, at Han hadde Livets Ord. Sa: “Du har Livets Ord.”

88 Og nå legger vi merke til, uansett hva de andre gjorde, hvordan de gikk bort, var de disiplene forutbestemt, de var bestemt til Evig Liv. Nei, de kunne ikke forklare Det, de kunne ikke forklare Det noe mer enn resten av dem kunne. Men det var noe i dem, den—den representasjonen i Himmelen. En tanke som Gud hadde om dem før verdens grunnleggelse, hadde manifestert seg her, og de hadde en forbindelse til Gud og var overbevist om at det var Guds stadfestede løfte, og ingenting ville forandre det bort fra dem. Det er virkelig, ekte kristendom.

89 I dag ligner folk mye på de som levde på den tiden da disiplene var ute på havet. Og en natt blåste det opp en storm, og det var ingenting; alt håp var ute, om at de i det hele tatt kunne bli reddet. Og de så Ham komme, gående på vannet. Nå, skipet deres hadde tatt inn vann, og seilene hadde revnet og årene var borte og de holdt fast i hverandre og skrek. Og de kikket ut der og så Ham komme gående på vannet, og var redde for Ham. Deres eneste håp, og de var redde for det eneste som kunne redde dem. Hvis det ikke er et sant bilde på i dag, igjen! De—de syntes det så skremmende ut. Du vet, de sa at de ropte ut, i frykt: “Det er et gjenferd!” Det så ut som en ånd. Det er på samme måte i dag.

90 Men hvis du bare vil gjøre som de gjorde da de ropte ut; de hørte den røsten komme: “Frykt ikke. Det er Jeg. Vær ikke redde. Vær ved godt mot.”

91 Og hvis du bare vil følge med på Løftesordet for denne tid, vil du høre den samme røsten tale gjennom Ordet: “Det er Meg. Jeg lovet å gjøre dette i de siste dager. Frykt ikke. Vær ikke redde. Sett din lit til Meg, Guds Sønn,” Hvem Han er. Tro det nå.

92 Vi forlot Abraham i Elohim's Nærvær i går kveld der han . . . vi førte ham ned gjennom løftene. Og nå det siste løftet før sønnens komme, vi finner at en Mann kom bort; kledd som en mann, spiste som en mann, snakket som en mann; og Abraham kikket på Ham og tiltalte Ham som Elohim, “Elohim.” To hadde gått ned til Sodoma for å forkynne der nede. Og vi sammenlignet den settingen med i dag. Dere husker alle historien der vi forlot den. Helt nøyaktig det samme som Jesus forutsa det ville være,

at, “som det var på Sodomas tid,” det er i den samme tilstanden igjen i kveld. Og hvis . . .

⁹³ I dag satt jeg der, og jeg undret meg, og jeg undret meg over alt dette. De hørte at et nytt jordskjelv fant sted der nede og de sa: “Landområder blir rystet igjen.” Og jeg tenkte, hva er dette? Dere vet, det skjedde på Langfredag. Dere vet, nitten hundre år siden, på Langfredag, forkastet menigheten Jesus Kristus, og et jordskjelv rystet verden over det hele. Og de har forkastet Ham igjen i Laodikea Menighetstid som Bibelen sier de ville gjøre, hadde Ham på utsiden.

⁹⁴ Og denne felleskirkelige bevegelsen til Kirkenes Verdensråd er nøyaktig det de gjør. De gir avkall på all sin evangeliske lære og slikt. “Hvordan kan to gå sammen uten at de er enige?” Vel, du kan ikke gjøre det.

⁹⁵ Det vil ikke gå med virkelige, ekte kristne. De vil aldri ta imot det. Nei, sir. En gjenfødt kristen vil aldri gå i en slik felle. Det er akkurat som å putte en and i et—i et bur. De vet at han er på vei til slakteren. Du kan aldri presse ham inn i det. Så vi . . . En virkelig gjenfødt kristen vil holde seg unna det.

⁹⁶ Nå, Abraham stod der og snakket med en Mann, som hadde ryggen Sin vendt mot teltet der Sarah var. Og Abrams . . . Abrahams navn, en dag eller to før det, var Abram; og Sarai, og nå er det Sarah, til Abraham. Og Han tiltalte Abraham med sitt faderlige, prestelige navn. “Abraham, hvor er Sarah (*prinsesse*) din kone?”

Han sa: “Hun er i teltet bak Deg.”

⁹⁷ Han sa: “Jeg vil besøke deg i henhold til løftet, livets tid,” med andre ord, “en måned til. Og jeg kommer til å besøke deg slik Jeg har lovet.”

⁹⁸ Hadde ventet i tjue-fem år nå på dette lovede barnet; tvilte ikke i vanтро på Guds Ord, men var sterk og ga Gud ære. Følg med på dette nå.

⁹⁹ Og så Sarah, på innsiden av teltet, hvis vi bruker et gateuttrykk, lo litt i smug, sa: “Meg, en gammel kvinne, nitti år gammel, og føle—føle lyst med min herre, min mann, han der ute som er hundre år gammel?” Hadde sluttet å leve som mann og kone; for mange, mange år siden.

¹⁰⁰ Og—og Mannen, med ryggen Sin vendt mot teltet, sa: “Hvorfor tvilte Sarah på det, og sa disse tingene i sitt hjerte?” Skjønner? Og på den måten gjenkjente Abraham Hvem som snakket med ham. Det var Elohim, helt riktig. Hans tegn beviste Hans påstand. Sa: “Jeg vil besøke deg.” Hvorfor sa Han: “Jeg”? Hvordan kalte Han ham Abraham? Når, Han var den Ene som hadde gitt ham navnet. I et symbol, ikke i nærværet av en mann; viste nøyaktig hva som ville finne sted. Gav ham Sin stadfestede

autoritet og det lovede Ordet, at denne Mannen som snakket med ham var Gud, Elohim.

¹⁰¹ Nå finner vi ut i Hebreerne det 4. kapitlet og det 12. verset, som jeg har sitert det to ganger allerede de siste par kveldene at, Bibelen sier: “Guds Ord skjelner hjertets tanker, hjertets hemmeligheter.”

¹⁰² Og da Jesus kunne se på forsamlingen og skjelne tankene deres, og fortalte kvinnen hvor mange menn hun hadde, fortalte Natanael hvor han var, var det stadfestelsen på at Han var den Messias, Gud, Immanuel, fordi Han var Ordet.

¹⁰³ Det var slik profetene var. Profetene ble sett på som guder. Dere forstår det. Jesus sa det Selv. Sa: “Hvordan kan dere fordømme Meg? Når dere kaller de som Guds Ord kom til, dere kaller dem ‘guder’. Og hvorfor fordømmer dere Meg når Jeg sier: ‘Jeg er Guds Sønn’? Og dersom Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro det ikke.”

¹⁰⁴ Han var det stadfestede Guds Ord for den tiden. Nå, dersom Han hadde kommet med tegnet til Moses, ville det ikke ha fungert. Dersom Moses hadde kommet med Noahs tegn, var det ikke profetert det for den tiden.

¹⁰⁵ Og alle disse prestene, og teologene, og høyskolene, og skolene, og utdannede forkynnere; som er fint, vi har ingen ting imot det, men det er ikke Budskapet for tiden. Det var for den tiden med lite lys.

¹⁰⁶ “Det skal bli Lys i kveldstiden.” Han lovet disse tingene. Jeg har lest det igjen og igjen, fra Ordet. Nøyaktig som det var da, sa Han det ville bli igjen. Jeg kunne knytte det sammen med hvert eneste Skriftsted i Bibelen, og vise dere at det er Sannheten.

¹⁰⁷ Nå, Hans påstander der ble stadfestet da Han sa hvem, Sarah, hva hun gjorde bak Ham. Nå, legg merke til dette, Han lovet at neste måned ville hun bli med barn, “i henhold til livets tid,” sa Han.

¹⁰⁸ Nå merk dere at Abrahams vei var et bilde på den kongelige Ætten nå. Hvis dere legger merke til, Abraham, løftet var til ham og til hans barn etter ham. Og så var hans barn, først, den naturlige ætten, og deretter den kongelige Ætten som var Kristus. Den første ætten som var ved sex, kom Isak; men uten sex, kom Jesus, den Kongelige Ætt.

¹⁰⁹ Nå, for at Blodet, ser dere, vi er frelst ved Blod. “Og uten utgydelsen av blod, er det ingen tilgivelse.”

¹¹⁰ Legg merke til, Jesus var ikke jøde. Jesus var ikke hedning. Jesus var Gud. Han var ikke, Han kunne ikke være jøde eller hedning. Hør her, hannkjønnet produserer hemoglobinet, som er blodcellen. Livsspiren er i blodcellen.

¹¹¹ Jeg har fått vite at dere her, en hel del av dere . . . Jeg red rundt her om dagen, og kikket på gårdene deres—deres, og dere har

kyllinger. Nå, en høne kan legge et egg, en gammel fuglemor kan legge et egg; men hvis hun ikke har vært sammen med maken, vil det aldri klekkes ut. Likevel, hun kan legge egget, for egget er i—i . . . fra hunnen. Men blodet, og livet er i blodet.

¹¹² Så derfor, Hans liv var et skapt liv, ikke befruktet fra en mann.

¹¹³ Og så var ikke Marias eggcelle, for hvis eggcellen var fra Maria . . . Slik som flesteparten av protestantene tror og katolikkene også, at eggcellen var Marias, nå . . . var Marias eggcelle, og gjorde Ham menneskelig. Nå, hvis blodcellen var Gud, så var også eggcellen fra Gud, fordi Maria kunne ikke bringe eggcellen ned . . . Dere vet, dere forstår hva jeg snakker om. Han . . . Hun kunne ikke gjøre det uten en sensasjon. Så, med—med sensasjonen, hva får du Gud til å gjøre da? Ville vært sex igjen. Skjønner?

¹¹⁴ Så både eggcellen og blodcellen var Gud. Amen. Det er . . . Tro det, og du vil få tro til å gå fremover. Vi er ikke frelst ved jødisk blod, eller ved hedensk blod. Vi er frelst ved Guds Blod, Ham Selv, en skapt Blodcelle.

¹¹⁵ Som jeg sa, ta disse gamle fuglemødrene. Våren er i anmarsj. Jeg la merke til her om dagen, hvordan de tar strå og går opp og lager redene sine. Nå, hun kan komme opp dit og lage et rede, og legge et rede fullt av egg; og sette seg ned på dem, og ruge på dem, og være så trofast mot de eggene inntil hun—hun blir så dårlig at hun ikke kan fly bort fra redet, for å få seg noe å spise. Men hvis hun ikke har vært sammen med hannfuglen, vil de aldri klekkes ut. De er ikke befruktet. Dere vet det. De vil ligge i redet og råtne.

¹¹⁶ Og det er slik det er i noen av menighetene våre. Vi har bare et rede fullt av råtne egg. De har ingen Abrahams tro. Det er på tide å rense redet og begynne på nytt, kom i kontakt; ikke med en eller annen organisasjon, et eller annet teologisk seminar. Men kom i kontakt med maken, Kristus Jesus, Som bringer fruktbarhet til Livets Ånd som er i deg. Han er den Ene som får deg til å tro Det. Rens opp i redet og begynn på nytt igjen. Dere klapper dem på ryggen og tar dem inn, og gjør dem til diakoner, og gift fire eller fem ganger, og slikt. Hva i all verden ender vi opp med, uansett? Sender dem av sted til seminar og sprøyter noe av den balsamerende væsken inn i dem, og henter dem tilbake.

¹¹⁷ Og her om dagen, på en meningsmåling, viste at nitti-ni prosent av protestant-predikantene over hele nasjonen, ikke tror på selve Kristi Andre Komme. Åtti-syv prosent forneker jomfrufødselen. Tenk på det. Hva vil våre barn møte der ute?

¹¹⁸ Gud, få oss tilbake til Troen igjen som én gang ble overgitt til de hellige.

¹¹⁹ Abraham, følg med på hans vei idet han kommer opp, han er et nøyaktig bilde på menigheten. Alt som Abraham gjorde,

har. . . Vi har fulgt med på menigheten. Hvis vi hadde en uke eller to her, til å være her, kunne jeg vise dere, steg for steg. Menigheten har gått den samme veien. Det siste tegnet var Gud, Løftesordet som talte til ham i menneskelig kjød. Det siste løftet før hedningeverden ble ødelagt, som var Sodoma og Gomorra. Nå tenk, Abraham, før, hadde. . . Gud hadde vist Seg for ham i mange symboler, og lys, og former og tegn, men aldri hadde Gud kommet til ham som et menneske og talt med en hørbar stemme, som et menneske, ut fra et menneske. Og husk, løftet er akkurat nå klart for å oppfylles, Sodoma kommer til å bli brent, det siste budskapet er i gang.

¹²⁰ Og der går den normale menigheten, den denominelle menigheten, rettere sagt. Der, der går en moderne Billy Graham ned der, for å rykke dem ut.

¹²¹ Der er den Utvalgte Menigheten, ikke i Sodoma; kalt ut, atskilt. De får en budbærer. Legg merke til, Abraham-gruppen fikk Budskapet. Og nå, hva var det? Gud, som hadde snakket med ham hele tiden i symboler og former og slikt, kom rett bort. Og nå manifesterer Han Seg Selv rett her i menneskelig kjød og skjelner tanken som er i Sarahs hjerte, bak Seg. Og Abraham sa: "Det er Elohim, den Alt-Tilstrekkelige." Husk, rett etter det ble Sodoma brent. Tenk på det.

¹²² Menigheten får kanskje sitt siste tegn. Ser dere, vi har. . . Dere har ropt, dere har hatt rettferdiggjørelse ved Luther; helliggjørelse ved Wesley, herlig tid, ropt, frydet dere; talt i tunger, tydning av tunger, Guddommelig helbredelse. Men hvor er vi nå? Gud taler rett iblant oss, gjennom oss, hørbart, akkurat som Han gjorde der. Og Han lovet å gjøre det. Det er saken. Det er ikke noe vi fant på. Bibelen sier det. Jesus sa Han ville gjøre det, gjøre Seg Selv igjen.

¹²³ Legg merke til, og rett etter dette ba Abraham for Lot. Og Han sa at hvis Han kunne finne ti mennesker, så ville Han spare den. Men Han kunne ikke engang finne det, budbærerne der nede. De forkastet budbærerne.

¹²⁴ Slik som Billy Grahams frokost, da han var i byen vår, i Louisville, Kentucky. Jeg var på frokosten hans. Han sa: "Jeg drar inn i en by," sa han, "jeg. . ." Han holdt opp Bibelen. Han er en stor Bibel-troende. Han sa: "Jeg drar inn i en by og jeg har en—en kampanje, jeg får tretti tusen omvendelser, eller avgjørelser." Han sa: "Og drar jeg tilbake, seks måneder senere, kan jeg ikke finne tretti." Og han sa: "Paulus dro inn i en by og fikk én omvendt, og da han kom tilbake ett år senere, hadde den omvendte fått omvendte, omvendte ganger omvendte, inntil han hadde hundrevis av omvendte ved den ene." Han sa: "Nå, hva er i veien?" Han sa: "Dere gjeng med late predikanter." Han sa: "Dere sitter med beina på bordet, og går ikke ut og besøker disse menneskene."

¹²⁵ Nå, hvem er jeg, en ulærd person som meg, å skulle motsi den store evangelisten? Men jeg ville gjerne ha sagt ett ord til ham. “Billy, hvilken predikant tok Paulus sin omvendte.” Skjønner?

¹²⁶ Det var fordi Paulus førte ham dypt nok, slik at Kristus kom inn i ham og han ble en levende ild, videre ned til det levende Nærværet. Ikke en eller annen intellektuell bevegelse, eller et foreningsmenneske, eller signere et papir, eller love at han vil komme på møte. Før ham videre til dåpen i Den Hellige Ånd, og da vil han—vil han bli satt i Brann, han vil bringe fram barn. Hvordan kan du gjøre det når han er steril? Han kan ikke få barn uten at han har Livet selv. Og det er den eneste måten at noe som helst kan re-proklamere seg selv, er ved livsspiren. Og livsspiren er Den Hellige Ånd som var i Kristus, er i den troende.

¹²⁷ Nå legger vi merke til at Guds siste tegn til Abraham, bokstavelig talt, var Gud, Ordet. Husk, Gud Løftesordet som hadde blitt lovet ham hele veien, talte til ham i menneskelig kjød. En Mann stod der og snakket til ham, skjelnet tankene som var i Sarahs hjerte; og hun, bak Ham, i et telt. Det var det siste tegnet. Legg merke til det nå. Han hadde før vist Seg for ham, i mange symboler, og så videre, som lys, og—og ild, og så videre, vist Seg for ham, men legg nå merke til. Og straks . . .

¹²⁸ Jeg vil at dere skal legge merke til hva som skjedde med det gamle paret. Nå, jeg håper dere ikke anser meg for å være en ekstremist. Og—og hvis dere ikke tror dette, bare la det være, bare, ser dere. Men jeg ønsker bare å fortelle dere hva jeg tror skjedde.

¹²⁹ La dere merke til nå, hvordan skal Sarah kunne få denne babyen? Nå er hun hundre år gammel. Nå, noen sier: “Vel, det var annerledes da.” Bibelen sier at morslivet hennes var dødt, og Bibelen sier at de begge to var kommet langt opp i årene.

¹³⁰ Men Han gjør med Sarah og Abraham, kommer denne veien, akkurat som Han lovet å gjøre med deres Ætt. Og Han har gjort det! Jeg kan bevise det, helt nøyaktig stegene som Abraham tok. Se nå hvor han er her nå da denne Gud kom og talte med ham, i menneskelig kjød, ga Seg til kjenne for ham. Straks nå . . .

¹³¹ Hvordan skal Sarah få denne babyen? Nå, Abraham hadde levd med henne, og kanskje han var . . . Det står: “Hans kropp var så godt som død.” Bibelen sier at den var det. “Hans kropp nå død. Sarahs morsliv dødt. Men han tvilte ikke. Han trodde det likevel.” Se nå, hvis Sarah . . .

¹³² Jeg er i en blandet forsamling, og tilgi meg søstre. Og hør du på legen din; og jeg er din broder. Men legg nå merke til det. Sarah, som nitti år gammel, er for gammel til å føde. Hjertet ville ikke klart det. Dere vet det. Og en annen ting, melkekanalene hennes var tørket inn. De hadde ikke helse og hygiene flaskene på den tiden. Ser dere, måtte kunne amme. Legg merke til det. Så hvordan vil Han gjøre det? Hvordan skal hun kunne få denne

babyen? Morslivet hennes er dødt. Hun er død i sin kropp, selv, og Abraham er død.

133 Vet dere hva Han gjorde? Han forandret dem. Han forvandlet dem tilbake til en ung mann og en ung kvinne. Jeg kan bevise det. Han gjorde dem til en ung mann og en ung kvinne, gjorde dem unge igjen. Åh, hvilket underfullt løfte!

Du sier: “Åh, Broder Branham!”

134 Vel, bare vent et lite øyeblikk. Ikke . . . Bare vent litt. Dette kan kanskje såre litt, altfor legalistisk, men jeg—jeg ønsker at dere skal se dette nå bare for et øyeblikk. Nå, vi bare underviser som en søndagsskole-time om dette. Han forvandlet dem tilbake til en ung mann og kvinne igjen, omtrent tjue år gamle.

135 Abraham, hør nå her, han er gammel. Kinnskjegget hans henger langt nedover. Kroppen hans er så godt som død. Hans små, gamle slappe armer. Sarah, lite sjal over skuldrene sine og en bitte liten lue, en liten bestemor som halter av gårde med en kjepp.

136 Jeg kan se neste morgen. Ja, Abraham med en stor krummet rygg, hvitt hår som henger nedover. Og Sarah sa: “Abraham, kjære, men, skjegget ditt—ditt har blitt svart.” “Men, Sarah, de vakre øynene skinner akkurat slik som de alltid gjorde. Du har fått roser i kinnene.” Før solen gikk ned neste kveld, var hun tilbake til en ung kvinne, og han var til en ung mann.

Du sier: “Sludder, Broder Branham!”

137 Åh, jo, slik var det, virkelig. Se nå et underfullt løfte og bilde for Abrahams kongelige Ætt, som kommer straks. Husk, er det et løfte? Ja, vi vil bli forvandlet. De ble forvandlet tilbake til en ung mann og kvinne, viste bare nøyaktig hva Menigheten, den kongelige Ætten, kommer til å bli.

Du sier: “Er det et løfte?”

138 Første Tessalonikerbrev 4:17: “Guds trompet skal lyde, og vi skal bli forvandlet i et nu, i et øyeblikk, bli rykket opp sammen.” Hvorfor? Hennes kropp, deres kropp, måtte bli forvandlet for å kunne motta sønnen. Og våre dødelige, fordervede kropp må bli forvandlet, for å motta Sønnen, for vi vil bli rykket opp. Vi er nødt til å være en annerledes kropp enn denne, for vi vil bli rykket opp i luften, for å møte Ham. Amen. Mot- . . . Nøyaktig rett med Skriftene, ser dere. De ble forvandlet. Hvis vi noen gang møter Herren i luften, kan vi ikke møte Ham med denne slags kropp, fordi vi er jordbundne. Men vi kommer til å motta en, halleluja, som vil gå opp i Bortrykkelsen.

139 Og den vakre delen av det er at det er så nært forstående. Vi ser alle tegnene helt nøyaktig. Vil ikke være lenge nå, en av disse morgener vil det bli en forvandling. Skjønner?

140 Men husk, det vil kun komme til den kongelige Ætten alene. Jesu komme vil være så hemmelig, at resten av menneskene ikke

vil vite noe om det. Vet du, de vil sannsynligvis ikke være altfor mange. “Som det var på Noahs tid, da åtte sjeler ble frelst ved vann, slik skal det være ved Menneskesønnens komme.” “Trang er den port, og smal er den vei, og få er de som finner den.” Du sier at det vil være millioner der; ja, gjennom alle tidsalderne, gjenløste, ja visst. Men, det Bortrykkende stedet, der vi står nå!

¹⁴¹ Hva vil finne sted en av disse dager? De kommer til å si: “Nå, du vet, her er vi over i Trengselsperioden. Jeg trodde at Menigheten skulle bli rykket opp før Trengselsperioden.” Det er Sannheten. Ikke menigheten; Bruden. Menigheten går gjennom Trengselsperioden, men ikke Bruden. Nei, sir. Hun er gjenløst. Hun har ingenting å bli rensset for. Hun er allerede ren. Den Hellige Ånd har kommet inn i Henne og rensset Henne, og tatt bort all verdens skitt og motbydelighet, og Hun tror det Ordet og blir en del av Det. Det er riktig. Uten Den Hellige Ånd, hjelper ingenting. Det er Bruden som kommer ut av menigheten. Og der, hun som blir kalt, “levningen av kvinnens ætt,” blir etterlatt for å gå gjennom Trengselsperioden.

¹⁴² Dere vet, en gang etter alle Skriftstedene, Jesaja, Malakias 3, og Jesaja 40 som profeterer om Johannes Døperens komme. Johannes kom helt nøyaktig på linje med disse Skriftstedene. Og selv disiplene kom til Jesus og sa: “Hvorfor sier de Skriftlærde, Skriftene, at Elias må komme først?”

¹⁴³ Han sa: “Han har allerede kommet, og dere visste det ikke. Han har kommet, og de gjorde mot ham helt nøyaktig det som var ment å gjøres, og dere visste det ikke.”

¹⁴⁴ Nå, det kan være en av disse dager, du kunne si: “Hva med Bortrykkelsen?”

¹⁴⁵ “Den er allerede over, og dere visste det ikke.” “Det vil være to i sengen; én vil bli tatt, én etterlatt.” Du vet, det er omtrent flere hundre mennesker som forsvinner på jorden, hver dag, uansett, vet du. De kan ikke redegjøre for det.

¹⁴⁶ Og bare tenk på det, det sørgelig, at menneskene vil fortsette rett videre med å forkynne, og tro at de blir frelst.

¹⁴⁷ Og Noah gikk inn i arken, og døren ble stengt bak ham, med Guds hånd. Solen kom opp, og gikk ned, syv dager før noe skjedde. Og folket fortsatte rett videre med å forkynne, rett videre med å gjøre narr, og alt annet, uten å vite at den eneste nåden de noen gang fikk var stengt av fra dem.

¹⁴⁸ Tenk, forkynnere vil fremdeles utdanne predikanter og sende dem ut, og slike ting som det vil fortsette, bare menigheten som går videre; og fullstendig uten nåde, uten noe, avskåret fullstendig; Bortrykkelsen har skjedd. “La den som er uren fremdeles være uren,” Skriften sier det. “Allerede kommet og dere visste det ikke.” Tenk på det i kveld venner, og følg med på hva som skjer.

149 Det er ikke noe i verden som kan trøste deg nå utenom Guds Ord. Skjønner? Det er ikke noe annet håp; din nasjon, ikke noe annet sted.

150 Vi er markspiste til kjernen. Dere vet det. Kommunismen har markspist det hele. Det er ment. . . Det er nødt til å være på den måten. Du kan ikke stoppe det. Bibelen sier at det skulle være på den måten, så du klarer ganske enkelt ikke å stoppe det. Det er alt.

Gjør deg klar for Bortrykkelsen. Det er det eneste å gjøre.

151 Tessalonikerbrevet, det—det Første Tessalonikerbrev 4:17 sier at: “Vi skal bli forvandlet,” slik Abraham ble, “og rykket opp,” en annerledes kropp. Nå, Abraham, deres gamle kropp måtte bli forvandlet. På samme måte vil våre måtte bli forvandlet, for å oppfylle løftet. Vi må bli forvandlet. Nå, du sier, disse gamle kroppene. Jeg ønsker å. . .

152 Jeg talte på et Kiwanis-møte, her for en stund siden. Og en—og en lege kom ut, etterpå, og han sa: “Herr Branham,” sa, “jeg setter pris på talen din, men,” sa, “du vet, jeg kan ikke tro at—at—at, noe, uten at det kan bli vitenskapelig bevist, om jomfrufødselen og slike ting, og om å være Gud.”

153 Jeg sa: “Vel, du vil aldri tro på Ham, fordi du kan ikke vitenskapelig bevise Gud. Du må tro på Ham ved tro, ved tro.”

Han sa: “Vel, jeg tror ikke på noe som ikke er vitenskapelig.”

Jeg sa: “Er du en gift mann?”

Han sa: “Ja, sir.”

Jeg sa: “Elsker du din kone?”

Han sa: “Det gjør jeg så visst.”

154 Jeg sa: “Vitenskapelig vis meg hva kjærlighet er da. Jeg ønsker å kjøpe litt, hvis du kan fortelle meg hva slags apotek som selger det. Jeg trenger det virkelig.” Jeg sa: “Jeg. . .” Ser dere, bare en enkel ting.

155 Jeg sa: “Jeg vil spørre deg et spørsmål. Nå, her, er vi skapt fra jordens støv?”

Han sa: “Ja, sir.”

156 Jeg sa: “Vi mottar det støvet ved å spise maten som kommer fra jorden, og det er planteliv, og så videre.”

157 Ser du, du kan bare leve av død substans. Skjønner? Hvis du lever, er noe nødt til å dø slik at du kan leve, fysisk. Hvis du spiser poteter, døde den. Hvis du spiser biff, døde kua. Hvis du spiser svinekjøtt, døde grisen. Hvis du spiser grønnsakene, døde den. Det er en form for liv. Og du lever bare, naturlig, av—av substansen fra noe dødt. Død substans! Nå, er ikke det helt logisk, venn, at du bare kan leve Evig ved substansen av noe som døde for deg? Kristus døde, ja, stod opp igjen, for å stadfeste Sin Guddommelighet. Legg merke til det nå.

158 Jeg sa: “Doktor, hvis jeg spiser mat da, hver gang jeg spiser mat, går den inn i kroppen min og den skaper blodceller.”

Han sa: “Det er riktig.”

“Så hver gang jeg spiser, fornyer jeg livet mitt.”

Han sa: “Det er korrekt, nye blodceller.”

159 Jeg sa: “Jeg ønsker å spørre deg om noe da. Da jeg var seksten år gammel, spiste jeg mais og bønner og poteter og kjøtt, akkurat som jeg gjør nå. Og hver gang jeg spiste, ble jeg større og sterkere. Og så da jeg ble rundt tjue-to år gammel, ethvert menneske, uansett hvor mye du spiser, hvor bra du spiser, blir du eldre og svakere. Nå, hvis jeg heller vann fra *denne* koppen, opp i *denne*, og jeg heller den halvfull; og så bare fortsetter jeg å helle, etter halvfull; og istedenfor å gå oppover, går det nedover. Vitenskapelig bevis for meg hvordan det skjer. Skjønner? Hvordan har det seg at jeg spiser den samme maten, fornyer livet mitt hver dag, ifølge . . . Beviser det, vitenskapelig beviser at jeg fornyer livet mitt når jeg tar inn nye blodceller, det samme slags blod jeg tok da jeg var seksten år gammel. Men hvorfor er det, at etter jeg ble rundt tjue og noe, da uansett hvor mye jeg spiser, går jeg nedover, blir eldre og eldre og eldre, og trekkes videre nedover hele tiden? Istedenfor å fylle meg opp, slik det gjorde da, så fører det meg nå nedover.” Det er en avtale. Det er hva det er.

160 Men Gud lagde et bilde, og Han har deg da du var omtrent tjue og noe år gammel, hvis ikke noe kom i veien slik som den lille forkrøplede gutten som sitter her. Det er akkurat som en—en korn-stengel som begynte å vokse, og noe legger seg over den og får den til å vokse skjevt; hvis du klarer å flytte bort den skjeve tingen som fikk den til å gjøre det, vil stengelen rette seg opp. Hun er nødt til det. Det er alt. Legg merke til, hvis ingenting kommer i veien for det, der har vi det, fin ung dame, fin ung mann. Du og din mann står sammen, nåtidens Adam og Eva fra begynnelsen. Gud sa: “Der er de. Nå, død gå du—du etter dem. Du kan begynne å ta dem, men du kan ikke fullstendig ta dem før Jeg kaller.” Nå, hva er det? Det er det negative bildet. Åh, du store! Skjønner?

161 Det var nøyaktig det Han gjorde med Sarah og Abraham. Han visket bort alderdommen. Alderdommen er tegn på døden. Og det vil ikke være noen tegn på døden i Himmelen. Ser dere, alle minner om døden vil bli tatt bort, og der vil ikke bli noen alderdom. Vi vil alle være unge. Det er bare et bilde som Gud har tegnet i din ungdom. Og nå har Gud tatt og satt Abraham og Sarah rett tilbake til den gode ungdomstiden igjen, så der har vi det.

162 Og et annet bevis jeg ønsker å vise dere nå. Jeg—jeg . . . Jeg føler at det ikke blir særlig godt mottatt. Jeg er bare nødt til . . .

Dere tror ikke det. Vel, la meg spørre dere. La meg vise dere noe. La meg vise dere at de gjorde det. Nå, følg med.

163 Se hvor de var, på kartet, da Gud viste Seg for dem, der oppe ved Sodoma. Rett etter det tok de en reise på nesten tre hundre miles ned til Gerar. Det er litt av en reise for en gammel mann og kvinne. Her er denne gamle mannen nå, med skjegget hengende langt nedover, til kjeppen sin. Her er lille bestemor, vet dere, med den lille kysen på seg, trippende av gårde bak ham, med små fire- eller fem-tommers skritt mens hun går.

164 Og så, problemet med det var, da de kom ned til Gerar, så var Abimelek der, en konge som var på jakt etter en kjæreste. Og alle de fine kvinnene han hadde der nede, filister-jentene; da han så Sarah, ble han forelsket i henne, ønsket å gjøre henne til sin kone. Er det riktig? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Haha! Åh!

165 Åh, broder, Bibelen er akkurat som et kjærlighetsbrev. Du må lese mellom linjene, se hva Det betyr. Gud sa: "Han skjulte Det fra de vise og forstandige og åpenbarte Det for umyndige slike som vil lære."

166 Når jeg er ute på misjonsturer, skriver min kone et brev til meg. Og jeg elsker henne, og hun elsker meg. Og hun sier: "Kjære Bill, i kveld har jeg nettopp lagt barna. Jeg har jobbet i dag." Jeg ser hva hun leser, hva hun skriver. Men, ser dere, jeg elsker henne så, at jeg kan lese rett mellom linjene. Jeg vet hva hun snakker om. Hun trenger ikke å fortelle meg det. Jeg vet, fordi jeg kan lese mellom linjene.

167 Det er slik det er med Gud, når man ikke prøver å studere det utfra en eller annen avis sitt ståsted, et eller annet teologisk ståsted, men bli forelsket i Ham. Kom deg ned og få Ham virkelig i ditt hjerte, "Guds kjærlighet utøst i deres hjerte ved Den Hellige Ånd," begynn så og les Bibelen og du vil se at Det kommer rett ut mellom linjene. Ser dere, du vet hva Han sier. Han sa aldri det rett ut i Ordet. Jesus takket Faderen fordi Han hadde "skjult de tingene for de vise og forstandige." Nå, ingen andre kunne lese min kones brev på den måten, fordi jeg elsker henne på den måten, ser dere, og det er på den måten hun skriver til meg. Det er på den måten Gud skriver til deg. Det er mellom linjene, du leser Det.

168 Her er hun nå, Sarah, ja visst, reiste ned dit. Kunne du forestille deg lille bestemor, vet dere? Og alle de pene jentene der nede i—i filister-selskapet i landet Gerar. Og her er Abimelek der, han er en kjekk ung konge, og han ønsker å få seg en kjæreste, derfor kikker han over alt. De er pene, og slikt. Men han ser bestemor komme, vet dere, skjelvende, nervøs, komme, han sa: "Det er den jeg har ventet på. Det er henne!" Sa: "Åh!"

169 Og Abraham sa: "Jeg ber deg, Sarah, vis meg denne vennligheten. Du er vakker å se på, vet du." Sa: "Når du kommer

ned dit, sier du at jeg—jeg er din bror, og jeg vil si at du er min søster. For, hvis du ikke gjør det, vil de drepe meg og ta deg.”

¹⁷⁰ Ser dere, du kunne ikke ha to koner på samme tid da, ser dere, så vi . . . Hun kunne ikke ha to ektemenn, rettere sagt, på samme tid. En av disse dager, skal jeg tale over det. Så, du snakker om at *Slangens sæd* lagde oppstyr, bare vent til dette kommer ut. Hva—hva, nå? Husk.

¹⁷¹ Så finner vi at, når så hun komme, lille gamle bestemor slik som det, ble Abimelek forelsket i henne, og gikk for å gjøre henne til sin kone.

Tenk på det. Ser dere hvor Han hadde forvandlet dem tilbake? Ja visst, Han måtte det.

¹⁷² Denne Bibelen, kjærlighetsbrevet, er noe Gud skriver til oss. “Han har skjult Det for de vise og forstandige, og Han åpenbarer Det for umyndige slik som vil lære.” Han skjuler . . .

¹⁷³ Han skjulte Sitt komme. Han skjulte Jesus fra fariseerne, disse studentene av Skriften. Vi har ikke noe slikt som dem i dag. Uansett hvor mye student de var, gjenkjente de Ham ikke. Han var skjult. Bibelen sier at Han var det.

¹⁷⁴ Og, du vet, Bibelen sier at prestskapet i denne tid ville være skjult på samme måte. “Egenrådige, oppblåste, som elsker fornøyermer mer enn de elsker Gud, uforsonlige, baktalende, tøylesløse, og forakter de som gjør det gode. Har en . . .”

Du sier: “Det er kommunister.” Nei, nei.

¹⁷⁵ “Har en form for gudsfrykt, men forneker dens Kraft; slike skal du vende deg fra.” Skjønner? Det er riktig. “Dette er den slags som går fra hus til hus, og leder uforstandige kvinner som er nedtynget av mange slags lyster,” så videre. Legg merke til det.

¹⁷⁶ Nå, vi finner Abraham der nede. Og Abimelek kommer bort, sier: “Det er den ene jeg har ventet på, hele tiden.” Så han fikk jentene sine til å gå og hente henne og ta henne med ut dit, og, åh, kanskje pynte henne opp, og fikk henne til å se ut som en slags dronning. Og den natten . . .

¹⁷⁷ Jeg vil at dere skal legge merke til her Guds nåde til Sin profet. Dette kan kanskje ta fra dere pusten litt, men det er Sannheten. Uansett hvordan Det ser ut, så se på dette hva Bibelen sier.

¹⁷⁸ Nå, jeg kan se Abimelek, han tenker: “I morgen skal jeg gifte meg med denne nydelige hebraiske jenta. Og hun er over i kammerne der borte nå, og tjenestepikene mine parfymrerer henne og gjør håret hennes vakkert, og ordner det pent.” Nå, kunne du forestille deg en gammel nitti-år-gammel kvinne bli pyntet opp på den måten, for å gifte seg med en ung konge? Så vi finner ut, mens de pynter opp denne vakre hebraiske jenta, og han tar sitt bad og—og legger seg ned, og strekker ut føttene

sine, etter at han hadde bedt sine bønner, og lagt seg ned, sa: “Åh, du!”

179 Nå, kunne du forestille deg Abraham gjøre et knep som det, en mann som ville si noe slikt om sin kone? Snakk om en feiging! Abraham gjorde det. Og der sitter han der ute nå, etter å ha gjort en slik ting. Merk dere det.

180 Og Abimelek, den natten viste Herren Seg for ham i en drøm og sa: “Du er så godt som en død mann.” Sa: “Du har en annen manns hustru.”

181 Han sa: “Herre, Du kjenner mitt hjertes oppriktighet.” Sa: “Jeg—jeg. . . Hun fortalte meg at det var hennes—hennes bror, og han fortalte meg at det var søsteren hans.”

182 Han sa: “Jeg kjenner ditt hjertes oppriktighet, det er grunnen til at Jeg har hindret deg fra å synde imot Meg. Skjønner? Men det, hennes ektemann er Min profet.” Se på Hans nåde mot Sin profet, selv om han gjorde feil. Skjønner? Sa: “Han er Min profet. Jeg vil ikke høre dine bønner. Gå og gi ham tilbake hans kone, og la ham be for deg. Om du ikke gjør det, vil hele landet ditt gå til grunne,” ethvert morsliv var lukket. Tenk på det. Det er nøyaktig hva Han sa. Og Abimelek var en god mann, og fryktet Gud. Ja, sir.

183 Men ser du hva Guds nåde gjør? Der sitter profeten Hans der ute, som hadde gitt sin kone for å bli gift med en annen mann, til tross for at han ventet på løftet om barnet og slike ting, og Guds nåde holder seg med det Ordet uansett hva det er. Det er riktig.

184 “Hennes ektemann er Min profet. Og Jeg vil ikke høre din bønn. Uansett hvor rettferdig, og hvor god, og hvor smart du er; hvis han ikke ber for deg, er du en død mann.” Så han tok og leverte Sarah tilbake. Åh, du!

185 Så kom Isak på scenen. Nå, i avslutningen, raskt nå vil jeg at dere skal få tak i noe. Isak kom på scenen og da ble løftet oppfylt.

186 Nå, etter at Isak kom, den lille gutten hadde blitt rundt tolv år gammel, så videre, lagde Gud en dobbel test for Abraham. Etter at Han allerede hadde testet ham i tjue-fem år nå, så lagde Han en dobbel test. Nå, Han sa: “Abraham, jeg vil at du skal ta denne sønnen nå, din eneste sønn, og ta ham opp til et fjell som Jeg vil vise deg her i visjonen, og Jeg vil at du skal ta ham opp dit og ofre ham som et offer.”

187 Og Han sa, han nektet ikke—ikke å gjøre det. Han bare stod opp, neste morgen etter at Herren hadde talt til ham, salte på de små muldyrene og tok litt ved og slikt, og bandt det fast, og la i vei med muldyrene. Han reiste i tre dager, og deretter kom han til stedet, han så det i det fjerne, etter å ha reist i tre dager. Nå, her var det Abraham var, og tre dagers reise. Og menneskene da hadde ikke bensin-føtter slik vi har i dag, og en hvilken som helst

normal mann kan gå tjue-fem miles per dag. Skjønner? Hvor hadde han kommet, der ute i villmarken?

¹⁸⁸ Og han sa: “Nå må dere vente her.” Jeg liker dette med Abraham. Han sa til tjenerne, sa: “Dere må vente her med muldyrene, og jeg og sønnen min vil gå opp dit og tilbe, og vi skal vende tilbake.”

¹⁸⁹ Hvordan skal han gjøre det, når han gikk opp dit for å drepe ham? Gud hadde sagt til ham, sagt: “Gå opp dit og ta livet hans.”

¹⁹⁰ Men hva sier Bibelen, i Romerne 4? “Abraham visste at han hadde mottatt ham som en fra de døde, og var fullstendig overbevist om at Gud var i stand til å reise ham opp fra de døde, fra der han hadde mottatt ham som et symbol.” Skjønner?

Sa: “Vent her.”

¹⁹¹ Hvordan det skal gå for seg, kan jeg ikke fortelle deg. Kan du tenke på det søster med babyen i armene dine, og moren som sitter i rullestolen, en liten gutt der, her borte en pappa? Jeg vet ikke hvordan Han kommer til å gjøre det. Jeg vet ganske enkelt ikke hvordan Han vil gjøre det. Men Han kommer til å gjøre det fordi Han lovet at Han ville det, på det grunnlaget, tror du det. Han gjør det for andre. Skjønner?

¹⁹² “Denne gutten og jeg, barnet og jeg, vil vende tilbake. Ser dere, vent her, og vi vil gå å tilbe.”

¹⁹³ Og han la veden på lille Isak, et bilde på Kristus som bærer Sitt kors. Kom opp til toppen av fjellet. Og lille Isak ble mistenksom, og han sa: “Far?”

Han sa: “Her er jeg, min sønn.”

¹⁹⁴ Han sa: “Vel, her er alteret, her er ilden, her er veden, men hvor er offerlammet?”

¹⁹⁵ Hør på disse ordene som nå kommer fra Abrahams lepper. “Min sønn, Gud vil tilveiebringe for Seg et lam til ofringen.” Det betyr, “Guds tilveiebrakte offer,” *Jehova-Jireh*. Herrens tilveiebrakte lam.

¹⁹⁶ Og da han bandt hendene hans og la ham opp på—på alteret, forestill deg hvilken stund det var nå. Etter å ha ventet på ham i tjue-fem år, og Gud fikk ham, skulle ha ham til å ødelegge det eneste som han hadde vitnet om opp gjennom alle årene. Han var en skamplett blant folket, som lo av ham. Og her sier Gud: “Ødelegg nettopp det som vil gi deg det eneste håpet, at Mitt Ord vil bli oppfylt i deg. Jeg ga deg gutten. Han er tolv år gammel. De har alle sammen anerkjent ham, likevel gjort deg til en far til nasjoner, men gå og drep gutten din.” Kunne du forestille deg det?

¹⁹⁷ Gud bare viser oss. Uansett hva noen sier, eller noe i motsetning til det Ordet, nekt å se på det. Ekte Abrahams Ætt tror Det.

“Drep sønnen.”

198 Og Abraham la ham oppå der. Du kan forestille deg, tok det lille krøllete håret hans og rullet det bort fra ansiktet hans. Og de små brune øynene hans kikket opp slik som *det*, og de små leppene hans skalv. Så den stor-bladede kniven komme ut av sin fars . . . Tenk for en far. La det lille hodet hans tilbake, og strakk halsen hans tilbake slik at han kunne stikke ham gjennom halsen med denne kniven. Åh, i lydighet mot Gud! Uansett hvordan det så ut, sa han: “Jeg mottok ham som en fra de døde. Gud er i stand til å reise ham opp.” Løftet opp kniven og begynte.

199 Og Den Hellige Ånd grep tak i hånden hans, sa: “Abraham, Abraham!”

Han sa: “Her er jeg.”

200 Han sa: “Legg ikke hånd på ham.” Sa: “Jeg vet at du elsker Meg og stoler på Meg nå, ved å se at du ikke engang ville . . . Du ville gi Meg din eneste sønn.”

201 Og omtrent på det tidspunktet, var det en vær som hadde heftet seg fast med hornene, i krattet, bak ham.

202 Jeg ønsker å spørre dere om noe, broder, søster. Hvor kom den væren fra? Hør her, du er der ute, tre-dagers reise fra sivilisasjonen, i villmarken, der det er løver, sjakaler, og alle slags villhunder og dyr, og slikt der ute som ville ha drept den væren på et øyeblikk. Og, hør her, han var langt oppe på toppen av fjellet der det ikke er noe vann. Og han hadde plukket opp steiner over alt der, for å lage dette alteret, og væren var ikke der. Men da Gud trengte en, så var den der. Og det var ikke en visjon. Han stakk den og blodet rant ut av den. Den døde. Gud talte den til eksistens på et øyeblikk, og Abraham tok den ut av eksistens i neste øyeblikk. Skjønner? *Jehova-Jireh*, “Herren vil tilveiebringe for Seg et lam.”

203 Det var umulig for væren å være der. Hvis noen vet om sauer i en jungel, i en slik villmark, der inne hvor alle villdyrene og brutale ting der inne ville ha drept den væren på et øyeblikk. Den kunne ikke ha eksistert der inne. Og her, oppe på toppen av fjellet der det ikke var noe vann, ikke noe gress eller noe der oppe, og han var ikke der noen få minutter før det. Og nettopp i det øyeblikket da Gud trengte væren, var den der; Han talte den til eksistens.

204 Akkurat som Han hadde vist Seg for ham der nede. Elohim, Han trengte en kropp, Han trengte en kropp til å komme ned på jorden i, derfor bare samlet Han sammen det kosmiske lyset og petroleum, og så videre, og trådte inn i den. Ser dere, Han er Gud.

205 Det er slik Han vil gjøre med deg, etter at du ikke er mer enn en skjefull med aske i støvet. Han vil fremdeles tale, og du vil være der. Han vil kalle ditt navn, og du vil svare. Abrahams Ætt, for et . . . det løftet oppfylt.

206 Legg merke til, det var en vær. Nå, hvis dere bare har en liten stund til, ønsker jeg å forklare dette. Dere vet, her om kvelden lot jeg det være. Jeg har ikke engang forklart det for menigheten min noen gang. Husk, da Han stadfestet offeret, stadfestet pakten for ham; tok en hunngeit, tok en kvige (hunnkalv), og delte dem i to, og tok en vær. Nå, husk, da Hans tros kongelige Ætt, husk, det var ikke en hunn, det var en Han. Det var en Han, løftet er oppfylt. Legg merke til, en vær, han; Han, for å møte Ordet. Han er Ordet, Væren, ikke en hunn. De ble ofret først, husk, 1. Mosebok 15, hunnene; de var de første som ble avlivet; deretter tok han en vær. Væren var den siste. Han, Væren, det tilveiebrakte Ordet; ikke hunngeita, organisasjonen, menigheten. Skjønner? Ikke hunnen, menigheten; men Han, Væren. Amen. Det er grunnen til at Han ble født i april.

207 Ikke i desember som den romerske kirken satte det, sol-gudens fødselsdag, og plasserte den med Hans, der oppe på den 25. desember, da sirkuset deres var i gang, hvis du har tatt det—det . . . studert kirkehistorien. Og du forstår at de plasserte den der oppe, gjorde den . . . Det var sol-gudens fødselsdag, solen, når den stopper opp nesten helt. Det er ikke noen forandring i den på fem dager, fra 20. desember til 25. desember. De plasserte Guds Sønn og solgudens fødselsdag på samme tid, lot kristendommen gå på kompromiss med hedenskapet, satte det til desember. Han kunne ikke ha blitt født den 25. desember, vel, det er jo snøkleddede fjell der oppe i Judea.

208 Han ble født slik alle lam blir. Han ble født på våren. Og Han måtte bli født under væren, fordi Han var en Vær, og væren var april. Helt riktig. Han ble født under væren. Det var det Han var. Han var Guds Vær. Det var Ham der oppe som tok Isaks plass. Amen. Ser du det ikke?

209 Der er det, viser klart her, den kongelige-Ætt-Bruden vil ikke bli kalt ved hun, menigheten, denominelt hunn-geit-offer. Nei. Men ved Ham, Værens manifesterte Ord, for Han er Ordet og Væren, da. Ikke kalt, sa Han, ikke kalt ved *hennes* navn, men, “Kalt ved *Hans* Navn. Han ville ta et folk ut fra hedningene,” ikke for hennes navn, men, “for Hans Navn,” ville bære Hans Navn. Åh, du! Hvorfor er du redd for det, da? En hedning ville bære Hans Navn, Væren; ikke hennes navn, menigheten. Ikke hun; men Han! Halleluja!

210 Den kongelige Ætten ville se Det. Kan du ikke se Malakias 4 går i oppfyllelse? “Gjenopprette tilbake til den originale Troen, Guds Ord!” Ja sannelig kan dere se det. Vi trenger ikke å gjøre det noe klarere. La denominasjonen fare. Mennesker, kom tilbake til Ordet. Og de siste dagers Røst, og de siste dagers tegn, skal vende folket tilbake til den originale Troen, Malakias 4 sa det, tilbake til Ordet.

211 Og Han var Ordet, ikke henne; Ham, amen, Herren Jesu Navn; det stadfestede Ordet nå ved løftet, Ordet som ble lovet.

212 Johannes 14:12: “Gjerningene som Jeg gjør, skal dere gjøre også.” Malakias 4, det samme som det stod der. Også, Lukas 17 forteller oss, at i de siste dager vil manifestasjonen av verden være i nøyaktig samme forfatning, “som den var på Sodomas tid,” og Gud ville komme ned, manifestert i menneskelig kjød, og ville kjenne hjertenes hemmeligheter. Hmm, hmm. Jesus sa det, og det ville skje, “i tiden når Menneskesønnen blir åpenbart,” ved verdens ende.

Ser dere, det er ikke menigheten, “Bli medlem av *dette*, bli medlem av *det*.”

213 Det er, kom til Ham! Det var det Abrahams ætt fikk der, offeret ble ofret, istedenfor selve ætten hans. Hva med hans åndelige Ætt, amen, Hans kongelige Ætt, Dronning-Ætten? Amen. Åh, hvis du bare kunne se det! Husk, hva er det? Det er kjød og Ånd som forenes, blir ett.

214 Se i Matteus, det 3. kapitlet. Her var kjød, jomfru-født Guds Sønn, som kom ut fra—fra byen, og gikk ut til Johannes Døperen.

215 Og der var han, stod i vannet. Bibelen sier: “Herrens Ord kommer alltid til profeten.” Er det riktig? Og Johannes var en profet. De hadde ikke hatt en profet på hundrevis av år.

216 Men her var han, en profet som stod der, og han profeterte at Jesus ville komme. Han hadde vært ute i villmarken, og så han hadde sett et tegn. Gud fortalte ham at det tegnet ville følge Messias, når Han kom. Han sa: “Han står iblant dere et sted nå. Det er Æn iblant dere, som jeg ikke er verdig til å løse skoremnen til. Han vil bli manifestert en av disse dager. Og når Han gjør det, vil jeg avta, og Han vil tilta.”

217 Han kom til å se, og så tegnet; han sa: “Her kommer Han nå. Se Guds Lam som tar bort verdens synd.”

218 Den gamle baptist-predikanten, doktor Davis, som dømte meg inn i baptist-menighetens fellesskap, diskuterte det med meg en gang. Han sa: “Vet du hva som skjedde der, Billy?”

Og jeg sa: “Nei, jeg gjør ikke det, doktor.”

219 Han sa: “Her er det som skjedde. Johannes hadde aldri blitt døpt.” Sa: “Johannes dømte Jesus, og deretter snudde Jesus seg rundt og dømte Johannes.”

Jeg sa: “Jeg—jeg kjenner ikke til det.”

220 Så jeg fortsatte å be over det. En kveld i en visjon, her er hva det var. Skjønner? Han gjorde ikke, Han gjorde ikke, Jesus dømte ikke Johannes. Vel, hva?

221 Han sa: “Jeg trenger å bli døpt av Deg, og hvorfor kommer Du til meg?”

Jesus sa: “La det bli slik.”

222 Se på de to øynene, to hovedpersoner på jorden; *der* var Gud, *her* var Hans profet, og Ordet kom til profeten. Hvis Ordet er i kjød, vil Det gå til profeten. Uansett hvor Det er, vil Det gå til profeten. Det er nødt til det. Bibelen sier det. Nei . . . Og her kom . . . Han var Ordet. “I begynnelsen var Ordet. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Og her kom Ordet til profeten, rett ut i vannet, for å oppfylle og stadfeste hans profeti. Amen. Her står Han der, og her møter de to øynene hverandre; den ene profeten, og den andre Ordet.

223 Og han, Johannes, ydmyk fremfor Ham, han sa: “Jeg trenger å bli døpt av Deg, og hvorfor kommer Du til meg?”

224 Han sa: “La det bli slik, for det er på denne måten det skal gjøres,” passende for oss, ser dere, “riktig å fullføre all rettferdighet.”

225 Johannes, som var en profet og kjente det Ordet, fordi Ordet kom til ham, han visste at det var Offeret. Og ifølge Loven, måtte Offeret bli vasket før det ble vist fram. Det er riktig. Han døpte Jesus fordi Han var det kommende Offeret. Før Han kunne gå til Sitt offentlige liv, måtte Han bli døpt, fordi Offeret må bli vasket før det blir vist fram. Amen. Og han døpte Ham.

226 Og da han gjorde det, gikk Han straks opp av vannet. Og han kikket opp og så Guds Ånd, som en due, og en Røst som kom fra Den, sa: “Dette er Min elskede Sønn som Jeg med velbehag bor i.” Gud og mennesket ble ett.

227 Adam og Eva var ett, i begynnelsen. Og da Han atskilte dem, falt hun, på grunn av Ordet. Hun utelot Ordet. Hun falt.

228 På samme måte har hver eneste menighetstid, falt på den måten, på grunn av mistolkning av Ordet. Lot tolken, satan som tolket Det for Eva, “Åh, selvsagt kunne ikke *Det* være rett. Selvsagt *Dette*, selvsagt kan ikke alle *disse* være det. *Dette* kan ikke. Åh, ja, jeg vet, uten tvil . . .”

229 Men hvis Gud sa det, så er Det slik. Det er ikke noen “selvsagt” til Det. Du må bli født på ny. Du må motta Den Hellige Ånd. Enten det eller forgå! Legg merke til det.

230 Og her—her kommer Han inn, Jesus og Gud ble ett. De forente Seg.

231 Som i Eden, der hvor Adam og Eva var i begynnelsen, den samme ånden. Navnene deres ble kalt Adam. Skjøenner? Han var både Adam og Eva, sammen. Og da de ble atskilt, for å gjennomgå testen, hva skjedde? Eva falt ved Ordet. Det var Ordet. Adam gikk ut etter henne for å gjenløse henne, men han kunne ikke gjøre det. Han var ikke verdig til å gjenløse henne.

232 Deretter kom den Andre Adam for å gjenløse Menigheten, som var i et skyggebilde.

233 Nå, like sikkert som Adam og Eva måtte være den samme ånd, må Kristus og Menigheten være den samme Ånd, den

samme tjenesten. “De tingene Jeg gjør, skal dere gjøre også.” Ser dere hva jeg mener? De måtte forene seg sammen. Kjøtt og blod, og Gud, måtte komme sammen og bli én Ånd. Og Jesus Kristus og Hans Menighet er én Ånd. Hvordan kan menigheten fornekte skapelsen, hvordan kan menigheten fornekte nettopp det Kristus sa de skulle gjøre, hvordan kan vi fornekte Det og så si at vi er av Kristus? “Dersom dere blir i Meg og Mine Ord blir i dere, da be om hva dere vil og det skal bli gitt dere. Jeg er Vintreet, dere er grenene, og Livet som er i vintreet går ut i grenene for å bære frukten.” Frukt-bærere!

²³⁴ “Og hver gren som ikke bærer god frukt, blir hugget av.” Det var slik organisasjonene gjorde, brøt det opp, blandet ut Ordet, og begynte på den måten. Og en går *denne* retningen, og en *den* retningen, og før du vet ordet av det, kommer en liten gruppe Rickyer inn og de blander sine idéer inn i det, og før du vet ordet av det, så er det bare blitt en stor Babylon-flokk. Han bare skjærer det bort.

²³⁵ Aldri har det oppstått en organisasjon, som ikke falt. Og alle som falt, kom aldri tilbake igjen. Jeg utfordrer hvem som helst på det. Ja, sir. Dere kjenner historien. Det var aldri en. Gud, så snart de organiserer seg, setter Han dem på hylla, og det er slutten på det. Han tar en mann fra et annet sted, bringer det rett ut. Ja visst.

²³⁶ Legg merke til i dette nå, de må bli ett. Jesus sa videre: “Livet som er i Ham, vil være i Hans Menighet.” Og her er nøyaktig det Han lovet i de siste dager, at Livet som var i Kristus, som var i . . . vil bli manifestert i den tiden når verden er i en Sodoma-tilstand akkurat som den er nå. Kan du ikke se broder, søster?

²³⁷ Hvilken nytte har det å bli medlem av en menighet hvis du ikke har Kristus i livet ditt, og Kristus identifiserer Seg i livet ditt? Ser dere, slik er det. “Disse tegn skal følge dem som tror.” Han sa det. Hvordan kunne du si det, hvis det ikke gjør det, hvordan kan du gjøre krav på å tilhøre Kristus?

²³⁸ Du sier: “Broder Branham, hvordan tror du at du noen gang kan få folket til å gripe det, i denne intellektuelle tiden når alt er en denominasjon?”

²³⁹ Jeg spurte en kvinne for ikke lenge siden: “Er du en kristen?” På et sykehus. Hun sa: “Du skal vite det at jeg brenner et lys hver kveld.” Som om det hadde noe med kristendom å gjøre? Jeg hadde . . .

²⁴⁰ Jeg gikk for å be for en annen kvinne, og jeg . . . en annen dame lå der, syk, hun og sønnen hennes. Og jeg sa . . . jeg kom inn. Jeg sa: “Frue, vil du . . . Ja,” jeg sa, “jeg vet hvem du er. Du er fru Oliver.”

²⁴¹ Hun sa: “Ja, Broder Branham.” Hun sa: “Jeg har vært veldig syk, Broder Branham. Legen kan ikke finne ut hva som er galt med meg. Vil du be? Det er grunnen til at jeg sendte bud på deg.”

242 Jeg sa: “Selvfølgelig, søster Oliver.” Jeg sa: “Har du noe imot og bøye hodet ditt?”

243 Sa: “Bare vent et øyeblikk! Trekk for forhenget!”

244 Og jeg sa: “Vel, ja vel.” Jeg sa: “Jeg skal bare be. Er *du* en kristen?”

Hun sa: “Vi er metodister.”

245 “Vel,” sa jeg, “det var ikke det jeg spurte deg om. Jeg spurte deg om du var en kristen.”

Hun sa: “Trekk for forhenget!”

246 Ser dere, så trangsynt er det. Hvordan kan en person være slik? Det er mulm og mørke, denominelle skiller som avskjærer dem fra Guds velsignelser. Det eksisterer i alle denominasjoner. Det er riktig. Broder, ikke gå til *henne*; ta på Ham. Ikke ta *hennes* navn; ta Hans, ser dere, ta Hans Navn.

247 Du sier: “Broder Branham, hvordan skal du få det til å gå inn i dag? Hvordan skal du gjøre det?”

248 Han ga løftet på at Han ville, sa: “Frykt ikke lille flokk, det er deres Fars gode vilje å gi dere Riket.”

“Hvordan skal Han gjøre det?”

249 Han er fremdeles Jehova-Jireh. Han er fremdeles Jehova-Jireh. Gud kan tilveiebringe for Seg en Menighet. “Han er i stand til å reise opp barn for Abraham av disse steinene.” Han, selvfølgelig, Han er Jehova-Jireh.

Du sier: “Vil det fungere?” Det er sikkert. Gud lovet det.

“Tror du at du noen gang vil klare det. . .?”

250 Jeg kan ikke, men Han vil. Jeg er ikke ansvarlig for å få Det til å gjøre det. Jeg er bare ansvarlig for å forkynne Det. Det er Hans oppgave å stadfeste Det. Det er Ham. Hvis jeg står ved Sannheten, vil Han stå ved Den. Han har bevist det, og Han vil gjøre det.

Du sier: “Det er forferdelig mørkt.”

251 Ja, jeg vet at det er forferdelig mørkt. Og alt det kirkelige går inn i denne store organisasjonen, til en slakter.

“Så hva skal du gjøre med det?”

252 Bare minner meg om en liten historie. Jeg kan si dette rett før avslutningen. Nede i Carlsbad, New Mexico, her, de har grottene der, vet dere. De—de kan gå omtrent en mile ned i den. Jeg har aldri likt sånt. De er alltid som en muldvarp i jorden. Og det gikk ned inn der, og, åh, det blir mørkt som natten der nede. Og der stod denne lille jenta, åh, sannsynligvis som den lille jenta *der*. Og lillebroren hennes stod over *her*, på den ene siden, med en guide som førte dem nedover. Så de stod nede på dette mørke stedet, og så ble det lys, slo på alle lysene. Og denne mannen, bare for . . .

253 Guiden smøg seg over til lyset. Og denne lille gutten gikk sammen med ham, og fulgte med på guiden. Så guiden kom over dit, og tok denne bryteren og han bare skrudde av bryteren. Åh du, snakk om mørkt! En mile dypt i jorden, vet dere, så mørkt at du ikke kunne vinke med hånden, kunne ikke se noen ting.

254 Og den lille jenta skrek av all sin makt. Hun bare hoppet opp og ned og skrek, skrek så kraftig som . . .

255 Og ut av all skrikingen, sa den lille gutten som stod på den ene siden, han sa: “Åh, lillesøster! Åh, lillesøster!”

Hun sa: “Hva vil du, lillebror?”

256 Sa: “Ikke vær redd. Det er en mann her som kan skru på lysene.”

257 Det er en Mann her som kan skru på Lysene. Han, Han er Jehova-Jireh. Skjønner? Det er en Mann her som er iblant oss i kveld, Den Hellige Ånd, Han kan skru på Lysene. Han er Ordet, en Mann her som kan skru på Lysene. Jeg vet ikke hvordan Han vil gjøre det. Det er ikke gitt meg å vite det, men Han vet hvordan skru på bryteren. Han ga løftet. Han ga det der oppe da Abraham hadde kniven sin over sønnens hals; Han skrudde på Lyset. Ja. Han kan skru på Lyset igjen i kveld.

258 La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk. Gud hjelpe at Han vil skru på den lille bryteren i ditt hjerte.

259 Venner, denne uken har dere sett den mektige Hellige Ånd iblant oss. Det er ingen tvil om det. Men, åh, la det lille Lyset bli skrudd på i kveld. Ikke gå glipp av Det min broder, søster. Jeg tror at bare med dette ene lille kapitlet her om—om Abraham, har bevist, bare ved å knytte det sammen fram og tilbake, fra 1. Mosebok til Åpenbaringen, har bevist hvilken tid vi lever i; Kristus, forkastet i vår nasjon igjen; jordskjelv på forskjellige steder; Sodoma og Gomorra; menigheten i sin tilstand, danner nøyaktig dyrets merke. Alle disse tingene har funnet sted, slik Bibelen sa, og dere vet det. Skjønner? Nå, uten denne mektige opplevelsen med Kristus, hvis Kristi Liv kommer inn i deg. . .

260 Nå, bare ta en titt på deg selv i Guds speil, og bare se om du kan identifisere deg i kveld. Hvis du hadde levd på Noahs tid, i tiden med oversvømmelsen, hvilken side ville du være identifisert med? Hvis du levde på Moses' tid, hvilken side ville du vært på? Hvis du hadde levd på Kristi tid, da alle menighetene var imot Ham? Han måtte stå alene der ute, og tingene Han gjorde. Forskjellen var at Gud var med Ham, det var det som var forskjellen. Til og med alle disiplene, så og si, gikk bort fra Ham. Men hvilken side, bare din nåværende stilling nå, hvor ville du, hvilken side vil du være på? Hvilken side ville du være på her og nå, når du ser Ham igjen rett iblant oss?

261 Nå er Han her, og kan slå på Lyset i ditt hjerte, og bare fylle livet ditt med Den Hellige Ånd. Hvor mange her inne nå, med

deres hoder bøyd, og deres hjerter, også, vil be med meg bare et øyeblikk?

²⁶² Nå, Himmelske Far, vi vet at Du ikke bare kommer og—og gjør ting bare for å vise at Du kan gjøre det. Du gjør det med en hensikt. Og, Herre, denne uken, følte jeg meg ledet til å vente til dette øyeblikket, akkurat dette tidspunktet, slik at de først ville se at Ordet er stadfestet. Det er hevet over all tvil nå. Og denne ene karakteren, Abraham, når alle karakterene i Bibelen er knyttet rett inn i det, og vi ser hvor vi står akkurat nå.

²⁶³ Far, med oppstykkete ord, men det var det beste jeg kunne gjøre. Jeg ber nå om at den mektige Hellige Ånd som er her, som kjenner ethvert hjertes hemmelighet, må tale til hjertet akkurat nå. Gjør det, Herre. Tal til den ene som ikke hadde reist, hvis Du kom i kveld, hvis døren hadde blitt stengt i kveld, hvis de hadde dødd på vei hjem, eller blitt truffet av en bil og drept, eller dødd, blitt funnet død i sengen på morgenen, hadde de ikke blitt frelst. Å Gud, vær så snill la ikke noen av dem gå den veien.

²⁶⁴ Hvis de bare har vært medlem i en menighet, Herre, må de ikke skamme seg for å stå fram og be Gud om å bli fylt med Hans Ånd, at Hans Liv vil komme inn i dem. Hvis de ikke har vært i stand til å forstå disse tingene; heller ikke disiplene gjorde det, men de holdt fast inntil Den Hellige Ånd ble utøst, da forstod de Det, og skrev Bibelen. Jeg ber, Far, nå, at Du må tale til ethvert hjerte og la dem forstå at den Mannen som kan slå på Lyset er rett ved deres hjertedør.

²⁶⁵ Med våre hoder bøyd nå. Hvor mange her inne vil være helt ærlig, og si: "Broder Branham, jeg—jeg vet at jeg ikke har det rett med Gud"? Jeg vil—jeg vil at du skal løfte opp din hånd. Bare hold ditt hode bøyd, alle sammen, men løft din hånd. "Jeg har det ikke rett med Gud." Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Ja. "Jeg," hender, "jeg vet at jeg ikke har det rett med Gud."

²⁶⁶ Ser dere, hva jeg prøver å gjøre, finne nåde for Gud for dette store helbredelsesmøtet i morgen. Hvis jeg bare kan finne nåde, tror jeg—jeg—jeg ikke det vil bli en ting igjen som ikke vil, Gud vil helbrede, dersom jeg bare kan få folket til å tro.

²⁶⁷ Nå, du uten dåpen i Den Hellige Ånd, og du vet at det er Oljen. Hvis du ikke har Olje i lampen din, gikk de ikke inn.

²⁶⁸ Og har dere noen gang hørt på maken, i avisene, der presbyterianere, lutheranere... Se på magasinet til Christian Business Men. Lutheranere, presbyterianere, til og med katolikker søker etter å finne dåpen i Den Hellige Ånd, i hundretall. Og jeg undrer på om disse Full Gospel Business Men forstår at de ikke vil få Den?

²⁶⁹ Bibelen sier: "Da de kom, sa: 'Gi oss litt av oljen deres,' sa de." Den sovende jomfruen, de innså at de hadde hatt all den tiden til å få tak i Olje, men de gjorde det ikke. Så da det var like før Brudgommen kom, sa de: "Gi oss litt av deres Olje." De

sa: “Vi har bare nok til oss selv. Dere må gå å kjøpe fra de som selger.” Og mens de var borte, kom Brudgommen, og Bruden gikk inn. Og de ble kastet ut i det ytterste mørke, for å våkne opp og oppdage at Bortrykkelsen var over. “Og de ble latt tilbake der det vil bli gråting og jamring,” Trengselsperioden, “og tenners gnidsel.”

270 Min broder, søster i kveld, min venn, hvis du ikke har Den Hellige Ånd, vil du . . . eller er klar over og forstår at du burde ha Den, vil du rekke opp din hånd, si: “Be for meg, Broder Branham. Jeg tror vi er i Guds Nærvær. Be for meg. Jeg har ikke Den Hellige Ånd.” Gud velsigne deg. Bare se på hendene overalt. Vil du ha Den, da?

271 Nå vet jeg, til dere metodister og baptister, og så videre, det er en masse fanatisme som følger et hvilket som helst budskap.

272 Nå til dere lutheranere. Jeg leste nettopp historien om Martin Luther, en av bøkene hans som var skrevet om ham her for ikke lenge siden. De sa: “Det var ikke så mystisk at Martin Luther kunne protestere mot den katolske kirke og komme unna med det, men å holde hodet over all fanatismen som fulgte med vekkelsen hans.”

273 Og det går, det er en blandet folkemengde med enhver vekkelse. Dere vet det. Men nå husk, det viser bare at det finnes en ekte. Når du ser en falsk dollar, eller noen gir seg ut for å ha noe, bare husk at det er en ekte som den er lagd ut fra. Hvis det ikke er det, er det originalen. Skjønner? Så du vet at det ikke kan være originalen, så det må finnes en original.

274 Og originalen er den ekte Jesus Kristus, den Ene som er her, som kjenner enhver hemmelighet i ditt hjerte akkurat nå. Og nå vil jeg spørre deg, om du har sett Ham, og hørt disse vitnesbyrdene om alle slags ting som er blitt helbredet, og hvordan folkenes hjerter har blitt gjort kjent gjennom denne uken, og du . . . Det er Ham som snakker til deg. Det er Ham. Jeg lurur på om du ville tro at om jeg ba, og for deg, ville hjelpe deg?

275 Husk, Den Hellige Ånd ble gitt ved håndspåleggelse. Peter, etter at Filip hadde dratt ned til Samaria og døpt alle menneskene der nede i Jesu Kristi Navn, kom likevel Peter ned og la sine hender på dem og Den Hellige Ånd kom over dem. Skjønner?

276 Nå, hvis du tror på det, lurur jeg på om du ville komme opp hit, hver enkelt som ikke er frelst, eller ikke har Den Hellige Ånd, vil komme hit og stå rett her bare et øyeblikk, la meg be for deg. Hvis du bare kommer fra midtgangen, uansett hvor du er, bare stå her. Bare gå opp hit og la meg—la meg be med deg bare et øyeblikk. Gud velsigne deg.

277 Nå, la oss alle sammen synge nå. *Nesten overtalt*, hvis du kan. Søster Downing her, hvis du kan. Ja vel.

278 Vil du ikke komme rett bort *hit*, mine brødre? Gud velsigne deg, min broder. Alle helt stille nå, i bønn. Dette kan være det avgjørende øyeblikket, kan bety forskjellen mellom død og Liv for mange, mange mennesker.

279 Har dere alle sammen vært her denne uken? Har dere sett Den Hellige Ånd, hva Han har gjort denne uken iblant folket?

“ . . . -talt,” til å motta Kristus;

Åh, Han er nå, en sjel til . . .

280 Vil du ikke komme, uten Gud, uten Den Hellige Ånd? Sier du: “Jeg tilhører menigheten, Broder Branham”? Det er hva, ikke hva jeg snakker om. Jeg mener, er du fylt med Guds Ånd?

“ . . . mer . . . ”

281 Du vil aldri finne en mer beleilig dag enn akkurat nå, når Jesus Kristus er identifisert iblant oss.

“ . . . på Deg . . . ”

282 Hva om du døde før neste morgen? Og da kan du ikke rope. Vil du ikke komme nå mens Han kaller?

“Nesten overtalt,” . . .

Slik ja, bare fortsett å komme videre nedover.

. . . kom, kom i dag;

“Nesten overtalt,” snu ikke . . .

283 Vil du ikke komme nå? Jeg vet at noe i mitt hjerte forteller meg at det er noen som holder tilbake. Ikke gjør det, broder, ikke gjør det!

. . . Engler dveler nær,

Bønner stiger opp fra hjerter så kjære; Å
vandrer, kom. (Nå virkelig . . .)

284 Hør her, venn. Tror du at Den Hellige Ånd, gjennom denne uken, har bevist at Han taler her? La oss se din hånd. Det skulle vært så mange flere, eller flere. Jeg føler den Følelsen. Ser dere, Han er ikke . . . Det er noe galt fremdeles. Bør komme.

285 Husk, jeg kan ikke—jeg kan ikke tvinge deg til å komme imot din egen vilje. Men jeg tror at dette kan være tiden, alt som du har sett fram til, det kan være i ferd med å skje akkurat nå. Og dette kan være, jeg håper det ikke er det, det kan være den siste gangen du noen gang vil bli kalt. Husk, Han vil ikke alltid streve. Han kaller, deretter vender Han Seg fra deg, for aldri å komme igjen.

286 Hvorfor kommer du ikke akkurat nå? Vil du ikke komme opp hit og bare stille deg fremfor Gud? Si: “Jeg vil komme frem. Jeg vil ta veien. Jeg skammer meg ikke. Jeg tilhører menigheten, men jeg vil at hele verden skal vite at jeg er klar for å ta imot Kristus i mitt hjerte, Den Hellige Ånd. Jeg kommer nå for å gjøre det. Jeg er klar for å rette meg opp, være en ekte kristen, en ekte dame, en ekte mann.” Vil du ikke komme? Vi vil bare vente. Kom rett

videre ned, det er riktig, ut fra balkongene og midtgangene. Kom ned her, bare ta ditt standpunkt.

287 Venn, jeg ser deg kanskje ikke igjen på denne siden av den store tiden. Men hvis jeg ikke gjør det, husk, jeg kommer til å være uskyldig nå, det samme er Kristus. Han har gitt Seg til kjenne iblant dere. Dere vil se Ham gjøre det samme om en liten stund. Ja vel. Nå, kom ned, ta ditt standpunkt.

288 “Men,” sier du, “Broder Branham, du dømmer meg.” Nei, det gjør jeg ikke.

289 Jeg dømmer denne Følelsen som er i meg, ser du. Det er Noe her inne, som sier: “Åh, det er flere. Det er mange flere.” Skjønner?

290 Nå sier du: “Vel, jeg, jeg har vært medlem av kirken, Broder Branham. Jeg er pinsevenn. Jeg—jeg—jeg . . .” Jeg sier ikke det, venn. Jeg spør ikke om det i det hele tatt.

Jeg spør: “Har du Kristi Liv?”

291 Og du sier: “Broder Branham, jeg har talt i tunger.” Det er bra. Men det er fremdeles ikke hva jeg snakker om.

292 Du sier: “Broder Branham, jeg har aldri skadet noen.” Det er fremdeles ikke hva jeg snakker om.

“Er Kristi Liv i deg?”

293 Ikke ta noen sjanse, venn. Ikke, ikke, ikke gjør det. Det kommer til å bli når du . . . Når døden møter deg, da er det for sent. Ikke gjør det. Vær så snill ikke.

294 Nå, vi har så mange her akkurat nå, jeg må gi litt plass for noen flere. Jeg vil be for disse, og så slik at vi kan gå inn, komme inn på et rom der slik at vi kan legge hendene på dem, motta Den Hellige Ånd. Og så skal vi be akkurat nå for disse.

Bøy deres hoder bare et øyeblikk.

295 Vår Himmelske Far, her er de som knelte her, som er menn og kvinner, de er mennesker på vei til Evigheten. De, de må gå, vi vet det. Og vi ser jordskjelv, som, og verden i den tilstanden den er i nå. Og ser Kristus komme til oss og gjøre de tingene som Han gjør, og ser Budskapet, Ordet gå rett ut, og så se Ham komme rett bak Det og stadfeste at Det er Sannheten, og kjenner enhver hjertets hemmelighet. Og disse menneskene nå har kommet fram for å ta et standpunkt. De kunne ikke ha gjort det av seg selv. De kom fordi de ble ledet til å komme.

296 Og Far, jeg ber for dem akkurat her. Ikke bare for deres frelse, å bli frelst, men at de må bli fylt med Den Hellige Ånd. Gi det, Herre. Må hver enkelt som står her bli fylt med Ånden, og må det komme en vekkelse herfra gjennom dette området, som vil ryste dette samfunnet og hele dette området i nærheten. Gi det, Herre.

297 Og enhver menighet, og metodistene, baptistene, presbyterianerne, Kristi menighet, lutheranerne, hva enn det

kan være, må de få en vekkelse, Herre, ved at disse menneskene går tilbake med den ekte Hellige Ånd som manifesterer Gud i deres liv. Gi det, Far. De er Dine nå, og jeg overgir dem til Deg. Nå skal vi ta dem inn og legge hendene på dem, Herre, slik at de kan motta Den Hellige Ånd. I Jesu Navn.

Nå mens vi alle har våre hoder bøyd.

²⁹⁸ Jeg spør *denne* gruppen nå, følg *denne* mannen rett her ved siden av dere, så kommer han, kommer vi til deg over her i rommet. Vi har et sted over her hvor du kan knele ned; vi kommer og legger hendene på deg, slik at du kan motta Den Hellige Ånd. Og hvis du er syk, vil du bli helbredet. Og bare hva som helst du har behov for, gå rett hit nå. Vi kan komme rett inn sammen med deg. Det er flere som må komme, men de er—de er litt . . . Det er ikke plass for at de kan stå. Vi ønsker bare å gjøre dette til en todelt sal; riktig, gå rett inn her, til denne—denne siden over *her*. Det er riktig. Gud velsigne deg.

²⁹⁹ Nå, til resten av dere her nå; mens de beveger seg ut, hvorfor kommer du ikke rett opp hit nå igjen, for bønn. Og vi fyller dette stedet opp igjen, rundt her nå.

³⁰⁰ Vi går inn der for å motta dåpen i Den Hellige Ånd. Vi går inn.

³⁰¹ Etter at vi har sett identifikasjonen av den Herre Jesus fremfor oss her, denne uken, og vet uten en skygge av tvil, at det var Ham her. Nå, husk, den samme Hellige Ånd, den samme Jesus som fortalte meg hva som var i veien med de menneskene, hvor de var, hvem de var, hvor de kom fra, hva som ville skje med dem. Og dere vet at det ikke har feilet én gang; og det vil aldri gjøre det, aldri. Den samme Hellige Ånd sa til meg at jeg skulle gjøre dette. Det er riktig. Jeg gjør det ved Den Hellige Ånds lederskap.

³⁰² Nå mens dette pågår, så snart denne gruppen kommer ut i dette andre rommet her, før vi går over dit, ønsker vi at dere skal komme nå. Dere her, kom, beveg dere opp denne veien nå. Resten av dere her som ønsker Åndsdaåpen, vil dere ikke komme akkurat nå. Beveg dere opp denne veien. Gud velsigne deg, unge mann. Og hvis noen av dere er syke, og ikke fylt med Den Hellige Ånd, hvorfor kommer dere ikke og tar imot Kristus, ta imot Ham og da vil dere være bedre stilt i kveld.

³⁰³ Denne damen ble nettopp slått ned av . . . hun var så under syndserkjennelse at hun nesten ikke kunne klare det. De hjelper henne til rommet. Kom igjen nå, dere, de neste av dere her nå. Det er en masse plass til å stå rundt nå. Kom opp, dere som er kirkemedlemmer, metodister, baptister. Vi ber dere ikke om å . . .

³⁰⁴ Hør, venner, jeg vet de sier: "Pinsen, de organiserte pinsen." Det er feil.

305 Pinsen er en opplevelse. Metodistene får Den. Baptistene får Den. Alle sammen får Den. Pinsen er ikke organisert. Det er en opplevelse. Og hvis du ikke har hatt pinseopplevelsen, kom og motta Den nå. Husk, hvis du tror at jeg er Hans tjener, Hans profet, husk, det er en ekte dåp i Den Hellige Ånd. Rett midt i den verste fanatismen, er det fremdeles en ekte Hellig Ånd, et ekte Liv. Kom, tro Det akkurat nå.

306 Vil du ikke komme mens vi synger bare ett, to flere vers av denne sangen, slik at jeg kan være sikker på at min sjel er ren når jeg forlater denne byen nå, blodet vil ikke være over den? Jeg vet at Han taler til andre. Hvorfor kommer du ikke?

“...-alt” nå til... i dag;

Gud velsigne deg, lille gutt. Gud velsigne dere alle som står her nå.

“Ne-...” (Det er riktig. Kom opp.) “...-ten overtalt,”

307 Kom igjen, fra hvor som helst i bygningen. Utsiden, innsiden, balkongene, hvor enn, kom rett ned nå, rett ned her. Ta ditt standpunkt for Kristus. Ikke skam deg over Ham. Hvis du var døende; hva om du følte at ditt hjerte hoppet akkurat nå? Og, husk, den Ene som taler til deg, Han holder ditt hjerte i Sin hånd. Han kjenner ditt hjertes hemmelighet. Jeg sier det i Herrens Navn, det er mange flere her som må komme. Hvorfor kommer du ikke? Du sier: “Er det meg, Broder Branham?” Ja, det er deg. Hvis du ikke er sikker, ikke ta noen sjanse.

...så kjære; Å vandrer, kom.

“Nesten overbevist-...” (Slik ja. Slik ja.)
“...-ist,” høst...

Det er riktig, høsten er nesten over. Kom igjen.

“Nesten...”

308 En dag, vil det bli for sent. Ikke vent en time til, et minutt til. Kom deg opp og kom igjen. Unge mann, ta med vennen din. Ta med kjæresten din. Mor, ta med far. Kom igjen, akkurat nå, alle sammen. Unge dame, unge mann, hvem enn du er; gamle mann, gamle kvinne, kom igjen. Dette er det. Hvis du er gammel, husk det jeg nettopp viste deg, ut ifra Bibelen, du kommer til å bli forvandlet hvis du bare tar imot Abrahams Ætt.

...kan ikke annet enn briste!

Trist, trist, den bitre klagen: “Nesten, men fortapt!”

La oss bøye våre hoder nå.

309 Herre Jesus, Å Gud, gransk ethvert hjerte. Gransk alle sammen, Mektige Hellige Ånd. Å Gud, la det ikke være forgyeves for denne, engang for én person. Må alle sammen, alle sammen, Herre, bli frelst. Ikke la én av dem forville seg ut, Herre. Jeg

krever dem, i Herren Jesu Navn, for—for juvelene til min Herres krone, åh, Hans Nærvær er her nå, den mektige Ildstøtten beveger Seg rundt gjennom bygningen, og rører hjertene. Jeg ber, Gud, om at det hjertet vil bryte av lenkene, og reise seg opp og komme ydmykt til Jesus Kristus, si: "Herre, alt jeg er, her er jeg. Ta meg og form meg, Herre, i Ditt store formingshus; og fyll meg, og gjør meg til en Guds sønn eller datter." Gi det, Herre. Måtte dette bli slik.

³¹⁰ Mens vi fortsetter og synge ett vers til, vil du? Så er vi nødt til å avslutte nå, raskt, for vi må komme bort hit med resten av dem.

"Nesten overtalt- . . ."

³¹¹ Kom nå. Kom rett nå, vil du ikke? Gud velsigne deg, kjære. "Fra småbarns munn, mottar Han lovprisning."

Åh, "Nesten overtalt," åh, vend deg ikke bort;
Jesus. . .

³¹² Det er Han som inviterer deg, taler til ditt hjerte. "Lurer på om det er meg?" Hvis det er den minste tvil, kom!

. . .dveler nær,
Bønner stiger opp fra hjerter så kjære; Å
vandrer, kom.

³¹³ La oss bøye våre hoder nå, mens disse gjør seg klar. Nå, mens dere står her, bare se ned. Husk, du måtte komme ved å si. . . et pulsslagn av Noe på innsiden av deg, som forteller deg at det er en liten ting som er galt i livet ditt. Jeg beundrer ditt standpunkt. Husk, Jesus sa: "Dersom dere skammer dere for Meg for menneskene, vil Jeg skamme Meg for dere for Min Far og de hellige Englene. Men den som bekjenner Meg for menneskene, ham vil Jeg bekjenne for Min Far og de hellige Englene."

³¹⁴ Og nå er det ganske så mange mennesker bak her nå, som er klar for å forene seg med oss nå i bønn, at du vil bli frelst og fylt med Den Hellige Ånd. Bare fortell Ham at du er lei for det du har gjort, og at du vil være en kristen fra nå av, ved Hans nåde, og du ønsker dåpen i Den Hellige Ånd som vil lede deg ned gjennom livsreisen.

³¹⁵ Himmelske Far, de er juveler til Din krone. De kunne ikke ha kommet, de kunne ikke ha kommet, uten at Noe advarte dem. Og Du sa: "Ingen kan komme uten at Min Far drar. Og alle som Faderen har gitt Meg vil komme." Og her kommer de, ved Noe som sier at de skal komme. Da begynner Du et verk, Herre. Jeg ber om at Du må fullføre det i kveld, i dem, Herre, ved å gjøre dem til Guds sønner og døtre. Gi det. Må ikke en av dem gå fortapt. Jeg legger dem fram for Deg nå som troféer av Ditt Ord og Ditt Nærvær. I Jesu Kristi Navn. Amen.

³¹⁶ Gå nå rett tilbake til rommet, så skal vi komme til deg. Gå til høyre, her. Plassanviserne vi lede dere rett tilbake.

317 Og nå—nå lurer jeg på om medarbeiderne nå vil komme, følge disse rett inn, mange av medarbeidere fra andre menigheter.

318 Dere forkynnere som ønsker å gå bak der sammen med oss nå, for å finne ut om dette blir gjort helt riktig eller ikke, kom dere, gå bak sammen med oss. Kom, knel ned med ditt folk, slik at de kan få Den Hellige Ånd. Hver enkelt, kom rett med. . . Dere forkynnere, hvem som helst av dere, metodist, baptist, presbyterianer, uansett hvem du er, kom igjen. Du er invitert. Kom med disse menneskene.

319 Og dere medarbeidere fra forskjellige menigheter, som vet hvordan be med folket, legge hender på dem, kom nå. Disse er—de er lagt i deres hender; de er Ordets troféer. Vil dere ikke komme nå på dette tidspunktet, deres medarbeidere, og bane dere vei bak, før vi forandrer møtet her bare for et øyeblikk. Kom nå, beveg dere rett inn. Det er fint. Gå rett tilbake til rommet, en masse plass bak der nå. Gå rett tilbake og gjør alt dere kan for å hjelpe disse kjære menneskene. Der, Jesus har hentet dem; Han har fanget dem inn i Evangeliets garn. Før dem nå tilbake dit og la oss be sammen med dem, om at Gud må fylle hver enkelt av dem med Den Hellige Ånd. Lukk dørene, bli rett der inntil det skjer. Han lovet Den ville gjøre det. Og Han lovet det, og Han vil holde Sitt løfte. Han er like så trofast mot Sitt løfte, som blir åpenbart her fremfor oss.

Herre, velsign dem!

320 Forkynnere, er dere her? Predikanter, lekmenn, som er interessert i å følge med, eller få folk til å motta Den Hellige Ånd, deres post nå, gå med dem, stå sammen med ditt folk, dere veltrente menn erfarne med Den Hellige Ånd; og dere veltrente kvinner som vet hva det betyr, gå sammen med søstrene bak der hvor de er. Du som vet hva som skal gjøres, vær sammen med dem bak der nå. Akkurat nå er tiden for deg. Dette er din post. Dette er din farge, til å gå nå. Gud velsigne deg. Det er riktig. Bare ta din plass og gå rett inn sammen med dem der, og bli der og vær sikker på at—at det blir gjort, og gjort riktig. Bli der inntil du ser Kristi sødme i hver enkelt av dem. Gud vil ære deg for det. Amen, og amen.

Åh, jeg elsker det. Bare se hvem som er gått bak der!

321 Er det én til her inne som ikke gikk inn, som skulle ha gått inn? Hvis det er det, vil du stå opp og følge disse medarbeidere rett inn? Gjør det, vil du? Hvis det er en her inne som—som ikke føler at—at du er akkurat der du burde være.

322 Nå, husk, broder, søster, jeg—jeg kan ikke få dette til å skje. Ser dere, Gud er den Ene Som gjør disse tingene, ikke meg. Nå ber jeg om at Gud må gi disse tingene til deg og gi deg en—en—en opplevelse med dåpen i Den Hellige Ånd.

323 Alle dere nå som elsker Herren Jesus, og ønsker å gå inn og be, gå bak her nå og be med disse menneskene. Vil dere? Takk. Tusen hjertelig takk.

324 Du vet, når jeg ser medarbeidere går med folk, har jeg. . . Jeg ønsker å si dette om dere her, det beviser hva dere er lagd av. Jeg har kommet til steder, til og med, og folk som formodentlig skulle være Åndsfulte mennesker, og ser alterkall blir gjort, og, ja, du kunne ikke få folk til å gå inn med noen, for å be med dem. Ser dere, det viser at det er *Ikabod*, "Herrens Ånd har veket bort." Skjønner? Men når du ser den tjenesteiveren og Ilden og lengselen, og lengsel etter menneskesjeler!

325 Merk dere, at gjennom uken, har jeg bare tatt den tiden jeg har trengt, og sett skjelning og slike ting, slik at folket kunne gripe det og bli klar over at Den Hellige Ånd er nær, deretter gi alterkallet. Forstår dere forkynnere hva jeg gjorde? Ser dere, å gi alterkallet nå når de var overbeviste, nå er hundrevis av dem der inne nå for å motta Den Hellige Ånd. Og mange gikk inn med dem, for å be med dem.

Nå, hvis det er noen andre her, slik at. . .

326 Jeg vil si dette, at dere har sett Kristi Nærvær denne uken stadfeste Seg Selv her. Dere har sett Ham.

327 Og husk nå, at, intet blod vil være over meg på den Dag, om det er i morgen. Det kommer til å finne sted, en av disse dager. Bare husk, vi kommer til å stå Der. Uansett hvem du er, kommer du til å stå Der, uansett. "Menneskets lodd en gang å dø, og etter det Dommen," og vi kommer til å stå Der.

328 Nå, hvis du ikke er fullstendig sikker på at du har Kristus, Den Hellige Ånd i ditt hjerte, og Han stadfester Seg Selv der inne, med kjærlighet og fred og glede og Åndens frukt, og Kristi Liv lever i deg, så, husk, ditt blod er ikke på mine hender. Heller ikke vil Han være skyldig, for Han har åpenbart Seg foran dere, og vist Seg her nøyaktig med Skriftene. Hvor mange vil bevitne det, ved å løfte opp din hånd, si: "Jeg har sett Det denne uken"? Det er riktig, ser dere, da er vi uten skyld. Vi er uten unnskyldning.

329 Nå, er det noen ønsker, en til som ønsker å komme? Slik at jeg kan si, når tiden kommer for at jeg skal dra herfra i morgen, om Herren vil, kan jeg si: "Jeg er fri fra alt blodet fra den vekkelsen. Jeg gjorde mitt aller beste, Herre. Jeg overgir det til Deg. Nå bare. . . hver enkelt."

330 Nå, hvor mange her inne, som er syke og trengende nå, og ønsker å få bønn for deg selv, la oss se deg løfte opp dine hender. Ja vel, over hele bygningen.

331 Nå vil jeg be dere om å gjøre noe for meg. Nå, er dere troende? Nå vil jeg at dere skal gjøre noe for meg nå. Legg hendene deres på hverandre. Bare legg hendene deres rett over på hverandre, og hør nå her, jeg vil at dere skal be, bare be.

³³² Husk nå, alle menneskene som skal komme inn i bønnekøen i morgen, må være her tidlig, og få et bønnekort. Hold det i hånden din når det blir tid for bønnekøen nå. Hvis du har en av dine kjære, dere metodist-brødre, baptist, presbyterianer, hvem enn du er, hvis dere har syke, som, kom rett hit med dem, kom rett opp i køen med dem. Kom og få tak i et bønnekort, for . . . Ta så med et bønnekort rett inn i bønnekøen; plassanviserne vil plukke det opp. De vil komme forbi og bli bedt for.

³³³ Jeg tror at Gud kommer til å gjøre noen mektige ting i morgen. Jeg håper at Han gjør det. Det er grunnen til at jeg gir alterkall, gjør alt jeg kan, for å finne nåde for Hans øyne.

³³⁴ Nå mens vi alle bøyer våre hoder, og dere alle ber for hverandre. Nå, Bibelen sier: "Disse tegn skal følge dem som tror." Be nå for mannen eller kvinnen som du har lagt hendene dine på, for de ber for deg. Skjønner? Ikke be for deg selv. Be for dem. Legg hendene på hverandre, og be. Bare legg hendene deres. Det er riktig.

³³⁵ Nå, be slik du ber i menigheten din. Si: "Herre Jesus, helbred denne stakkars, kjære søsteren; denne stakkars, kjære broderen; hvem enn det kan være. De er syke, Herre. Og jeg—jeg er en troende, og jeg vil følge Ditt Ord. Og Ditt Ord sier: 'Disse tegn skal følge dem som tror. Om de legger hendene sine på de syke, skal de bli friske.' Og jeg legger hendene mine på de syke, denne syke personen, denne syke broderen, denne syke søsteren. Jeg—jeg—jeg ber, Gud, om at Du må stadfeste Ditt Ord, og tegnene vil følge, og de vil bli helbredet."

³³⁶ Herre Jesus, jeg ber for dem og for disse lommeørklærne; at, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn, at Du vil helbrede enhver person som er i Guddommelig Nærvær.

³³⁷ Satan, du har tapt slaget. De har sett Kristi Nærvær. De har hørt Hans Ord, sett Det bli manifestert. Syndere er der inne, og søker frelse. Du har tapt slaget. Kom ut av disse menneskene i Jesu Kristi Navn. Forsvinn fra dem, og plag dem aldri mer.

³³⁸ Og la Himmels Gud reise dem opp til liv igjen, og god helse og styrke. Må de som har bønnekort ikke engang trenge å komme inn i bønnekøen i morgen. Må Den Hellige Ånd bare strømme gjennom denne gruppen av mennesker, og helbrede hver enkelt av dem til Guds ære.

Nå, kom igjen, broder.

JEHOVA-JIREH 3 NOR64-0404

(Jehovah-Jireh 3)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk lordag kveld den 4 april 1964 i 4-H Club Barn i Louisville, Mississippi, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org